

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
Συνεδριάσεις της 17^{ης} Νοεμβρίου 2016 και της 13^{ης} Δεκεμβρίου 2016

ΣΥΝΘΕΣΗ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ	ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ	ΠΡΑΞΕΙΣ
Εμμανουήλ Βασιλάκης Πρόεδρος Εφετών Κλεονίκη Χίλιου Κωνσταντία Αγγελάκη Ελένη Παρπούλα Αθηνά Κυτρίδου Εφέτες Δημήτριος Νάϊντος Εισαγγελέας Εφετών Ευαγγελία Ζουμαδάκη Γραμματέας	1. που γεννήθηκε το έτος στ και κατοικεί στ (παρών) 2. που γεννήθηκε στις στ και κατοικεί στ (παρών)	1.Απιστία στην υπηρεσία κατ' εξακολούθηση σε βάρος ΟΤΑ, συνολικού ποσού άνω των 150.000€, τελεσθείσα με ιδιαίτερα τεχνάσματα κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια με την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίσταση της εξακολούθησης και του ιδιαιτέρως μεγάλου αντικειμένου της πράξης. 2.Υπεξαίρεση στην υπηρεσία κατ' εξακολούθηση σε βάρος ΟΤΑ, συνολικού ποσού άνω των 150.000€, τελεσθείσα με ιδιαίτερα τεχνάσματα κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια με την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίσταση της εξακολούθησης και του ιδιαιτέρως μεγάλου αντικειμένου της πράξης 3.Πλαστογραφία με χρήση κατ' εξακολούθηση σε βάρος ΟΤΑ, τελεσθείσα κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια με συνολική ζημία υπερβαίνουσα το ποσό των 150.000€, με την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίσταση της εξακολούθησης επί μακρό χρονικό διάστημα και του ιδιαιτέρως μεγάλου αντικειμένου της πράξης

ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ

Κατά τη σημερινή δημόσια στο ακροατήριο συνεδρίαση του Δικαστηρίου τούτου, ο Πρόεδρος εκφώνησε τα ονόματα των κατηγορουμένων, οι οποίοι αφού εμφανίσθηκαν και κατέλαβαν τη θέση τους, ρωτήθηκαν από τον Πρόεδρο σχετικά με την ταυτότητά τους και απάντησαν ότι ονομάζονται όπως αναγράφεται παραπάνω.

Επίσης δήλωσαν ότι διορίζουν ως συνηγόρους τους για να τους υπερασπιστούν, ο 1^{ος} κατηγορούμενος τον δικηγόρο Ρεθύμνου Παντελή Φουρφουλάκη και τον δικηγόρο Ηρακλείου Εμμανουήλ Μαρκογιαννάκη και ο 2^{ος} κατηγορούμενος τον δικηγόρο Ρεθύμνου Αντώνιο Βουλγαράκη και τον δικηγόρο Ηρακλείου Βενιζέλο Κάββαλο, οι οποίοι αποδέχθηκαν τον διορισμό τους.

Στο σημείο αυτό της δίκης εμφανίσθηκαν στο Δικαστήριο οι δικηγόροι Ρεθύμνου Ιωάννης Κουτσουράκης και Ιωάννης Παπαδάκης, οι οποίοι δήλωσαν παράσταση πολιτικής αγωγής του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ

», ο οποίος εδρεύει στ
και εκπροσωπείται νόμιμα από το Δήμαρχο
δυνάμει της υπ.αρ.944/24-9-2014 απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής του και ο οποίος είναι παρών κατά των ως άνω κατηγορούμενων για τις αξιόποινες δόλιες και παράνομες πράξεις και παραλείψεις τους σε βάρος του Δήμου για τις οποίες έχουν καταδικαστεί σε πρώτο βαθμό με την υπ.αρ.631/2012 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Κρήτης α) με αίτημα να υποχρεωθούν οι κατηγορούμενοι να καταβάλουν εις ολόκληρο στο Δήμο χρηματική ικανοποίηση ποσού 40 ευρώ λόγω της ηθικής βλάβης, που υπέστη εξαιτίας των αξιόποινων δόλιων και παράνομων πράξεων και παραλείψεων, που αποδίδονται στους κατηγορούμενους και έπληξαν το κύρος, την πίστη και τη φήμη του, αφενός διότι ο Δήμος εμφανίστηκε, ιδίως έναντι των δημοτών του ανίκανος να προστατεύσει την περιουσία του και τα έννομα συμφέροντά του, αφετέρου διότι έχει στερηθεί το ποσό των 963.360,85 ευρώ, με τη ρητή επιφύλαξη για την επιδίωξη της οφειλόμενης αποζημίωσης λόγω της προκληθείσας άμεσης περιουσιακής θετικής ζημίας σε βάρος του Δήμου και του υπόλοιπου ποσού της οφειλόμενης χρηματικής ικανοποίησης λόγω της προκληθείσας ηθικής βλάβης του δια των διαδικασιών καταλογισμού, που προβλέπονται από τη νομοθεσία, και ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων, και β) για την υποστήριξη της ποινικής κατηγορίας.

Κατά της παραστάσεως αυτής του πολιτικός ενάγοντος δεν προβλήθηκε αντίρρηση.

Ακολούθως ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο, είπε ότι η υπόθεση εισάγεται μετά από τις υπ' αριθμ. 89 από 13-9-2012 και 90 από 13-9-2012 εφέσεις των κατηγορουμένων αντίστοιχα κατά της υπ' αριθμ. 631/13-9-2012 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Κρήτης, με την οποία καταδικάσθηκαν, ο 1^{ος} κατηγορούμενος σε ποινή κάθειρξης δεκατριών (13) ετών και ο 2^{ος} κατηγορούμενος σε συνολική ποινή κάθειρξης δεκαεννέα (19) ετών και πρότεινε να αναγνωσθούν και αναγνώσθηκαν, χωρίς να υπάρξει αντίρρηση από οποιονδήποτε: 1) οι υπ' αριθμ. 89 από 13-9-2012 και 90 από 13-9-2012 εφέσεις των κατηγορουμένων αντίστοιχα κατά της υπ' αριθμ. 631/13-9-2012 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Κρήτης και 2) η εκκαλούμενη απόφαση.

Στο σημείο αυτό ο Εισαγγελέας, αφού ζήτησε και έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο, πρότεινε να γίνουν τυπικά δεκτές οι εφέσεις των κατηγορουμένων, γιατί ασκήθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα και να εξεταστούν περαιτέρω αυτές από ουσιαστική άποψη.

ΑΦΟΥ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 390 του Π Κ «όποιος με γνώση ζημιώνει την περιουσία άλλου, της οποίας βάσει του νόμου ή δικαιοπραξίας έχει την επιμέλεια ή διαχείριση (ολική ή μερική ή μόνο για ορισμένη πράξη) τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών». Κατά δε τη διάταξη του άρθρου 256 του ίδιου Κώδικα, «υπάλληλος, που κατά τον προσδιορισμό, την είσπραξη ή τη διαχείριση φόρων, δασμών, τελών ή άλλων φορολογημάτων ή οποιωνδήποτε εσόδων ελαττώνει εν γνώσει του και για να ωφεληθεί ο ίδιος ή άλλος τη δημόσια, δημοτική ή την κοινοτική περιουσία, της οποίας η διαχείρισή του είναι εμπιστευμένη, τιμωρείται α) με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών, β) αν η ελάττωση είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών, γ) με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, αν: α) ο υπάιτιος μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα και η ελάττωση της περιουσίας είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας ανώτερης συνολικά των 15.000 ευρώ (5.000.000 δρχ.) ή β) το αντικείμενο της πράξης έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των 73.000 ευρώ (25.000.000 δρχ.) ήδη εκατό είκοσι χιλιάδων (120.000,00), όπως ισχύει με τον Ν. 4055/2012,(ΦΕΚ Α 51/12.3.2012 και έναρξη ισχύος 2 Απριλίου 2012). Η διάταξη του πρώτου των ανωτέρω άρθρων (390 Π.Κ.) είναι ενταγμένη στην κατηγορία των εγκλημάτων κατά των περιουσιακών δικαιών, προβλέπει το έγκλημα της κοινής απιστίας, υποκείμενο της οποίας μπορεί να είναι οποιοδήποτε πρόσωπο και νομικό αντικείμενό της αποτελεί η αλλότρια περιουσία, της οποίας το πρόσωπο ασκεί την επιμέλεια ή τη διαχείριση, ενώ η διάταξη του δευτέρου των άνω άρθρων (256 Π.Κ.) έχει ενταχθεί στην κατηγορία των εγκλημάτων των σχετικών με την υπηρεσία, είναι διάταξη ειδική έναντι εκείνης του άρθρου 390 Π.Κ., προβλέπει το έγκλημα της απιστίας της σχετικής με την υπηρεσία, το οποίο, λόγω της ιδιότητας του υποκειμένου του, ως υπαλλήλου μόνο κατά την έννοια του άρθρου 13 α και 263 Α Π.Κ., ανάγεται σε ιδιαίτερο έγκλημα (delictum proprium) και σκοπό έχει την προστασία της χρηστής διαχείρισης του δημοσίου χρήματος και γενικά της δημόσιας κλπ περιουσίας (έγκλημα κατά της υπηρεσιακής χρηστότητας). Από τη γραμματική διατύπωση της διάταξης αυτής (256 Π.Κ.) προκύπτει, ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της απιστίας περί την υπηρεσία απαιτείται να συντρέχουν αθροιστικώς: ελάττωση της δημόσιας κλπ περιουσίας, η διαχείριση της οποίας είναι εμπιστευμένη στον υπάλληλο, η ελάττωση να λαμβάνει χώρα κατά τον προσδιορισμό, την είσπραξη ή κατά τη διαχείριση των φόρων, των δασμών, των τελών ή άλλων φορολογημάτων ή των οιασδήποτε εσόδων και άμεσος δόλος του υπαλλήλου (εν γνώσει, άρθρο 27 Π.Κ.), που συνίσταται στη θέλησή του να ελαττώσει τη δημόσια κλπ περιουσία και τη γνώση του, ότι με την πράξη ή την παράλειψή του επέρχεται η ελάττωση, ως και σκοπός του να ωφεληθεί ο ίδιος ή άλλος, ανεξαρτήτως της πραγματοποιησεώς του. Από την ίδια διάταξη, περαιτέρω, προκύπτει, ότι από τις τρεις αναφερόμενες σ' αυτήν δραστηριότητες του υπαλλήλου προηγείται ο προσδιορισμός, έπεται η είσπραξη και ακολουθεί η διαχείριση των εσόδων, που αφενός εναρμονίζονται μεταξύ τους αλλά και συνδέονται κατά χρονική ακολουθία. Έτσι, είναι προφανές ότι ο "προσδιορισμός" και η "είσπραξη" των εσόδων αναφέρονται στην εισροή αυτών στα δημόσια ταμεία, οπότε από το χρόνο της εισροής τους αποτελούν το "δημόσιο χρήμα" και μέρος της δημόσιας υπηρεσίας, στην οποία ενσωματώθηκαν, η δε "διαχείρισή" τους, αναφέρεται

λογικά στις διαχειριστικές πράξεις του υπαλλήλου, που λαμβάνουν χώρα μετά την εισροή των εσόδων στα δημόσια ταμεία και την ταυτόχρονη ενσωμάτωσή τους στη δημόσια περιουσία, η οποία (διαχείριση) διαρκεί εφεξής χρονικά μέχρι την εκπλήρωση του συγκεκριμένου κάθε φορά κρατικού σκοπού. Επομένως, η κατά το άρθρο τούτο "διαχείριση των εσόδων" αναφέρεται και καταλαμβάνει αναγκαίως τις διαχειριστικές πράξεις του υπαλλήλου, που έπονται της εισροής, αφού αυτή (εισροή) έχει ήδη επιτευχθεί και σκοπό έχουν (τα έσοδα) την ικανοποίηση των κρατικών αναγκών με διάθεση ή δαπάνη αυτών. Έτσι λοιπόν και, ενόψει του ότι ο σκοπός του Κράτους παραμένει στο διηνεκές ο ίδιος (είσπραξη των εσόδων - διάθεσή τους προς ικανοποίηση των αναγκών του), επιτυγχάνεται δε δια μέσου διαφορετικής κατηγορίας υπαλλήλων, άλλων κατά τον προσδιορισμό και άλλων κατά την είσπραξη, πρέπει να γίνει αναγκαίως δεκτό, ότι με τον όρο "διαχείριση των εσόδων" ο νόμος καταλαμβάνει και τις διαχειριστικές πράξεις των υπαλλήλων εκείνων που διενεργούνται προς ολοκλήρωση του τελικού σκοπού του Κράτους, ο οποίος είναι, όπως προεκτέθηκε, η ικανοποίηση των αναγκών του, που επιτυγχάνεται με διάθεση ή δαπάνη των εσόδων του. Συνεπώς, ο νόμος (256 Π.Κ.) ποινικοποιεί τη συμπεριφορά των υπαλλήλων που προσδιορίζουν τα έσοδα, των υπαλλήλων που εισπράττουν αυτά και των υπαλλήλων που διαχειρίζονται τα ήδη εισπραχθέντα από το Κράτος έσοδα, προς ικανοποίηση των αναγκών του, με νόμιμες διαθέσεις και δαπάνες, όπως εκείνο επιλέγει. Άλλως, στην περίπτωση που η εισροή έχει επιτευχθεί, η διάταξη "διαχείριση των εσόδων" θα ήταν περιττή, πλην όμως, όπως προαναφέρθηκε, εφόσον ο κρατικός σκοπός δεν έχει ακόμη τελειωθεί με την ικανοποίηση των κρατικών αναγκών, η άνω διάταξη του άρθρου 256 Π.Κ. λειτουργεί μέχρι την ολοκλήρωση του κρατικού τούτου σκοπού και απαιτεί την ίδια χρηστή διαχείριση και από τους τελευταίους υπαλλήλους που διαχειρίζονται τα ήδη αποκτηθέντα από το Κράτος έσοδα. Εξάλλου, η απαιτούμενη από το νόμο χρηστή συμπεριφορά από όλους ανεξαιρέτως τους υπαλλήλους, τους επιφορτισμένους με τον προσδιορισμό, την είσπραξη ή τη διαχείριση, ασφαλώς είναι η ίδια, αφού και ο σκοπός του Κράτους παραμένει ο ίδιος και, έτσι, την απαίτησή του αυτή τη θωρακίζει με απειλή της ίδιας ποινής για όλους, αφού η παρανομία οποιουδήποτε από τους προαναφερόμενους υπαλλήλους θα καθιστούσε ανέφικτη την επιτέλεση του σκοπού του, προσέτι δε η διαφορετική ποινική μεταχείριση αυτών θα ήταν αντίθετη με την ισονομία των πολιτών, πράγμα το οποίο ο Νομοθέτης ασφαλώς και δεν ηθέλησε. Άρα, ο όρος διαχείριση εμπεριέχει αφ' εαυτού την επιμέλεια, τόσο των εισπράξεων, όσο και των πληρωμών. Η ανωτέρω άποψη ενισχύεται και από το ότι θα αποτελούσε νομικό παράδοξο το άρθρο αυτό (256 ΠΚ) να έχει θεσπιστεί μόνο για τους υπαλλήλους που προσδιορίζουν και εισπράττουν τα έσοδα, όχι όμως και για εκείνους που διαχειρίζονται τα ήδη αποκτηθέντα από το Δημόσιο έσοδα ή να εννοεί, ότι οι τελευταίοι απειλούνται από άλλη διάταξη, αφού, άλλωστε, δε γίνεται τέτοια παραπομπή. Εξάλλου, δεν πρέπει να παραβλεφθεί και το γεγονός, ότι στο άρθρο 1 του ν. 1608/1950 "περί αυξήσεως των ποινών των προβλεπομένων δια τους καταχραστάς του Δημοσίου" στην αρχική του μορφή είχε περιληφθεί η διάταξη μόνο του άρθρου 256, όχι δε και του άρθρου 390 του ΠΚ. (βλ. ΟΛΑΠ 2/2009). Σύμφωνα δε με το άρθρο 1 αρ. 1 εδ. α' του ν. 1608/1950, όπως ισχύει μετά το νόμο 1737/1987, στον ένοχο των αδικημάτων που προβλέπονται στα αναγραφόμενα εκεί άρθρα του ΠΚ, μεταξύ των

οποίων περιλαμβάνεται και το άρθρο 256 του ΠΚ, επιβάλλεται η ποινή της καθειρξέως, μόνον εφόσον αυτά στρέφονται κατά του Δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κ.λπ. και το όφελος που πέτυχε ή επιδίωξε ο δράστης ή η ζημία που προξενήθηκε ή οπωσδήποτε απειλήθηκε στο Δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα υπερβαίνει το ποσό των 5.000.000 δραχμών και (μετά το άρθρο 4 παρ. 3 α του ν. 2408/1996) το ποσό των 50.000.000 δρχ. (ήδη 150.000 ευρώ κατ' άρθρο 5 ν. 2943/2001) και, τέλος αν συντρέχουν ιδιαίτερα μεγάλης αξίας περιστάσεις, ιδίως αν το αντικείμενο του εγκλήματος είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας επιβάλλεται η ποινή της ισόβιας καθειρξέως. Εφόσον δε το βασικό έγκλημα της υπηρεσιακής απιστίας υπάγεται, λόγω του ύψους του οφέλους ή της ζημίας, στην παραπάνω διάταξη του άρθρου 1 παρ.1 του ν. 1608/1950, ελάχιστη σημασία έχει η θεμελίωση των επικαλυπτόμενων από το τελευταίο επιβαρυντικών περιστάσεων του άρθρου 256 εδαφ. γ' ΠΚ (ΑΠ 116/2014).

Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 258 περ. α' ΠΚ, «υπάλληλος, ο οποίος παράνομα ιδιοποιείται χρήματα ή άλλα κινητά πράγματα, που τα έλαβε ή τα κατέχει λόγω αυτής της ιδιότητας του και αν ακόμα δεν ήταν αρμόδιος γι αυτό, τιμωρείται α) με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών, β) αν το αντικείμενο της πράξης είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών γ) Με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, αν: α) ο υπαίτιος μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα και το αντικείμενο της πράξης είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας συνολικά ανώτερης των 30.000 ευρώ ή β) το αντικείμενο της πράξης έχει αξία μεγαλύτερη των εκατό είκοσι χιλιάδων (120.000 ευρώ)». Από την εν λόγω διάταξη, προκύπτει, ότι για τη στοιχειοθέτηση του προβλεπόμενου από αυτήν εγκλήματος της υπεξαίρεσης στην υπηρεσία, το οποίο περιλαμβάνει την αντικειμενική υπόσταση της κατά το άρθρο 375 παρ. 1 υπεξαίρεσης με επαύξηση της ποινής, απαιτείται: α) παράνομη ιδιοποίηση ξένων (ολικά ή εν μέρει) κινητών πραγμάτων ή χρημάτων, τέτοια δε θεωρούνται εκείνα τα οποία βρίσκονται σε ξένη, σε σχέση με το δράστη, κυριότητα, με την έννοια κατά την οποία αυτή εκλαμβάνεται στο αστικό δίκαιο, β) ιδιότητα του δράστη ως υπαλλήλου, κατά την έννοια του άρθρου 13 στοιχ. α' ΠΚ, όπως αυτή διευρύνεται με το άρθρο 263α' του ίδιου Κώδικα, την οποία έχει και όποιος υπηρετεί σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης γ) ο υπάλληλος να έλαβε ή να κατέχει τα κινητά πράγματα ή τα χρήματα υπό την υπαλληλική ιδιότητα, αδιάφορα αν ήταν αρμόδιος ή όχι γι' αυτό. Ιδιοποίηση δε αποτελεί κάθε ενέργεια ή παράλειψη του δράστη, η οποία καταδηλώνει τη θέληση του να εξουσιάζει και διαθέτει το πράγμα σαν να είναι κύριος. Υποκειμενικά απαιτείται η ύπαρξη δόλου, ο οποίος ενέχει τη γνώση του δράστη ότι το πράγμα ή τα χρήματα είναι ξένα (ολικά ή εν μέρει) ως προς αυτόν και ότι τα έλαβε ή τα κατέχει υπό την υπαλληλική του ιδιότητα, καθώς και η θέληση του να τα ιδιοποιηθεί παράνομα δηλαδή χωρίς τη συγκατάθεση του ιδιοκτήτη. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν 1608/1950, περί αυξήσεως των προβλεπομένων για τους καταχραστές του Δημοσίου ποινών, όπως ισχύει (μετά την αντικ. του από το άρθρο 36 παρ. 1 του Ν2172/1993 και το εις αυτό αναφερόμενο ποσό αυξήθηκε με το άρθρα 4 παρ. 3 του Ν 2408/1996), στον ένοχο των αδικημάτων που προβλέπονται στα αναγραφόμενα εκεί άρθρα του Ποινικού Κώδικα, μεταξύ των οποίων και το 258, για την υπεξαίρεση στην υπηρεσία, «εφόσον αυτά στρέφονται κατά του Δημοσίου ή των

νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ή κατά άλλου νομικού προσώπου από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 263ΑΠΚ και το όφελος που πέτυχε ή επιδίωξε ο δράστης, ή η ζημία που προξενήθηκε ή οπωσδήποτε απειλήθηκε στο Δημόσιο ή στα παραπάνω νομικά πρόσωπα, υπερβαίνει το ποσό των 50.000.000 δρχ. (ήδη 150.000 ευρώ) επιβάλλεται η ποινή της καθείρξεως και αν συντρέχουν ιδιαίζόντως επιβαρυντικές περιστάσεις, ιδίως αν ο ένοχος εξακολούθησε επί μακρό χρόνο την εκτέλεση του εγκλήματος ή το αντικείμενό του είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, επιβάλλεται η ποινή της ισόβιας καθείρξεως». Κατά δε το άρθρο 16 παρ. 2 του ΝΔ 2576/1953 «οσάκις εις τας περιπτώσεις του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν 1608/1950 το έγκλημα επράχθη κατ' εξακολούθησιν διά πολλών μερικότερων πράξεων, διά τον κατά το αυτόν προσδιορισμόν του επιτευχθέντος ή επιδιωχθέντος οφέλους του πράξαντος ή της προσγενομένης ή της οπωσδήποτε απειληθείσης ζημίας, ως επίσης διά τον προσδιορισμόν του αντικειμένου του εγκλήματος ως ιδιαιτέρως μεγάλης αξίας, λαμβάνεται υπ' όψιν το όλον περιεχόμενον των μερικότερων πράξεων» (ΑΠ 778/2009 αδημ., ΑΠ 2120/2003 ΠΛογ 2003, 2334). Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 216 παρ. 1 του ΠΚ, όποιος καταρτίζει πλαστό ή νοθεύει έγγραφο με σκοπό να παραπλανήσει με τη χρήση του άλλον, σχετικά με γεγονός, που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών, η χρήση δε του εγγράφου από αυτόν θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση. Κατά την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος για τον παραπάνω σκοπό εν γνώσει χρησιμοποιεί πλαστό ή νοθευμένο έγγραφο. Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 216 ΠΚ, όπως αυτή ισχύει σήμερα, αν ο υπαίτιος των πράξεων των παρ. 1 και 2 του ίδιου άρθρου, σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος βλάπτοντας τρίτον ή σκόπευε να βλάψει άλλον, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, εάν το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων ευρώ (120.000,00 ευρώ), καθώς επίσης με την ίδια ποινή τιμωρείται ο υπαίτιος που διαπράττει πλαστογραφίες κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια και το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των τριάντα χιλιάδων ευρώ (30.000,00 ευρώ). Οι κατ' εξακολούθηση πράξεις πλαστογραφίας που αποδίδονται σε βαθμό κακουργήματος με τις ίδιες επιβαρυντικές περιστάσεις (άρθρο 1 παρ. 1 Ν 1608/1950) συρρέουν μεν αληθώς με την υπεξαίρεση λόγω της διαφορετικότητας του πληττομένου με καθένα από αυτά εννόμου αγαθού έστω και αν η πλαστογραφία διαπράχθηκε προς συγκάλυψη της υπεξαίρεσεως (ΑΠ 1571/2006 ΠΛογ 2006, 1467, ΑΠ 670/2009 αδημ.), πλην όμως, όχι με τη διακεκριμένη τους μορφή, αλλά με τη βασική μορφή του άρθρου 216 παρ. 1 ΠΚ, αφού η αξιολόγηση του μεγέθους της διακινδυνεύσεως της ιδιοκτησίας λήφθηκε υπόψη και αξιολογήθηκε ήδη στα πλαίσια της υπεξαίρεσεως. Ειδικότερα, το έγκλημα της πλαστογραφίας στη βασική του μορφή (άρθρο 216 παρ. 1 ΠΚ) προσβάλλει το έννομο αγαθό του υπομνήματος, ενώ το έγκλημα της υπεξαίρεσεως (άρθρα 375 ή 258 ΠΚ) το έννομο αγαθό της ιδιοκτησίας. Αυτή η ετερότητα των (προσβαλλόμενων) έννομων αγαθών επιβάλλει να γίνει δεκτό, (όπως πάγια η επιστήμη και η νομολογία δέχονται), ότι η συρροή ανάμεσα στην υπεξαίρεση και στην πλαστογραφία στη βασική της μορφή είναι αληθινή. Ωστόσο, η αυξημένη ποινική κύρωση της κατά το άρθρο 216 παρ. 3 εδ. α' ΠΚ κακουργηματικής πλαστογραφίας αποτελεί έκφραση

7 K

συνθέσεως δύο απαξιών: Μίας που αντιστοιχεί στη βλάβη του εννόμου αγαθού του υπομνήματος και μίας που αντικατοπτρίζει τη διακινδύνευση (δεδομένου ότι τελειούται με το σκοπό και ανεξάρτητα από την επέλευση της βλάβης) του εννόμου αγαθού της ιδιοκτησίας, γεγονός που επιβεβαιώνεται με την πάγια παραδοχή της νομολογίας να θεωρεί ως απορροφώμενη από την κακουρηγματική πλαστογραφία την (εκφράζουσα την ίδια διακινδύνευση) απόπειρα του κατά της ιδιοκτησίας ή περιουσίας στρεφόμενου εγκλήματος. Σε περίπτωση όμως επιτεύξεως του σκοπούμενου με την κακουρηγματική πλαστογραφία οφέλους (που ισοδυναμεί με τροπή της διακινδυνεύσεως σε βλάβη) τα πράγματα διαμορφώνονται ως εξής: Εφαρμογή μόνο της διατάξεως του άρθρου 216 παρ. 3 ΠΚ δεν είναι δυνατή, αφού η διάταξη αυτή απορροφά τη διακινδύνευση, όχι και τη βλάβη που έτσι θα έμενε ατιμώρητη. Απώθηση της πλαστογραφίας από την κακουρηγματική υπεξαίρεση δεν μπορεί να γίνει δεκτή, διότι διαφορετικά η προσβολή του υπομνήματος θα έμεινε ακάλυπτη. Επίσης η συρροή -αληθινή- δύο κακουρηγμάτων (πλαστογραφίας και υπεξαίρεσεως) πρέπει να αποκλειστεί, αφού κάτι τέτοιο σημαίνει ανεπίτρεπτη διπλή σε βάρος του κατηγορουμένου αξιολόγηση ενός και του αυτού μεγέθους, δηλαδή εκείνου της διακινδυνεύσεως της ιδιοκτησίας που αξιολογείται μία φορά στα πλαίσια του άρθρου 216 παρ. 3 ΠΚ ως διακινδύνευση και μία ακόμη φορά στα πλαίσια της υπεξαίρεσεως ως εγκλήματος βλάβης, η οποία αναπόδραστα εμπεριέχει και τη διακινδύνευση της ίδιας μονάδας ιδιοκτησίας. Απομένει ως μόνη ορθή λύση η αποδοχή αληθινής συρροής πλαστογραφίας στη βασική της μορφή (άρθρο 216 παρ. 1 ΠΚ) και της κακουρηγματικής υπεξαίρεσεως, η οποία σχέση αποτελεί απάντηση στην προσβολή του υπομνήματος από τη μια και στην προσβολή (με τη μορφή της εμπεριέχουσας και τη διακινδύνευση βλάβης) της ιδιοκτησίας (ΑΠ 65/2016, δημ εις Νόμος, ΤρΕφΚακΘεσ 524/2013 ΠοινΔικ - Ειδικό Τεύχος, Υπόθεση υπεξαίρεσεως Δήμου Θεσσαλονίκης, Ιούλιος 2013, σελ. 50-51. Σύμφωνα και οι: Α. Μαργαρίτης, Συρροή πλαστογραφίας, ψευδούς βεβαιώσεως και απάτης, Υπέρ 1991, 111 επ., Μπιτζιλέκης, Η έννοια της κακουρηγματικής πλαστογραφίας κατά το άρθρο 216 παρ. 3 ΠΚ, Υπέρ 1992, 3 επ., Κατσαντώνης, Ο κανόνας της «απαγορεύσεως» της διπλής αξιολογήσεως στοιχείων της ποινικής υποστάσεως του εγκλήματος, ΠοινΧρ 1985, 99 επ., καθώς και πρόταση Κ. Σταμάτη στην ΑΠ 355/1985 ΠοινΧρ 1985, 872). Τέλος από τις προδιαληφθείσες διατάξεις σαφώς προκύπτει ότι οι δύο αξιόποινες πράξεις της υπεξαίρεσης και απιστίας στην υπηρεσία διαφέρουν ως προς τα στοιχεία που συγκροτούν την καθεμία. Ειδικότερα, ενώ για την αντικειμενική υπόσταση της πρώτης απαιτείται η από τον υπάλληλο παράνομη ιδιοποίηση των χρημάτων ή κινητών πραγμάτων, η οποία πραγματοποιείται μόλις γίνει η ιδιοποίησή τους, η δεύτερη αντίθετα τελείται με μόνη την εκ μέρους του υπαλλήλου ελάττωση της δημόσιας κ.λπ. περιουσίας με τον σκοπό απλώς ίδιας του ωφέλειας ή τρίτου, χωρίς να είναι αναγκαία και η επίτευξη του σκοπού οφέλους. Εξάλλου, καμιά από αυτές δεν αποτελεί στοιχείο της άλλης ούτε αναγκαίο μέσο της ή επιβαρυντική περίπτωση. Κατά συνέπεια, εφόσον είναι αυτοτελείς και διακεκριμένες, μπορούν να συρρέουν κατά την έννοια του άρθρου 94 ΠΚ (ΑΠ110/1998 δημ εις Νόμος).

Εν προκειμένω, από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων και την ανώμοτη κατάθεση του εκπροσωπούντος το Δήμο δημάρχου οι οποίοι εξετάστηκαν ενώπιον

του ακροατηρίου, από τα έγγραφα τα οποία αναγνώστηκαν στο ακροατήριο, από τις απολογίες των κατηγορουμένων και γενικά από όλη τη συζήτηση της υποθέσεως αποδείχθηκαν τα παρακάτω: Στο Δήμο στις 31-12-2002 διενεργήθηκε απογραφή, ώστε να καταγραφούν τα περιουσιακά στοιχεία, οι απαιτήσεις, οι υποχρεώσεις και οι αποτιμήσεις αυτών, προκειμένου να προσδιοριστεί με ακρίβεια η πραγματική κατάσταση της περιουσίας του Δήμου, καθόσον από την 1-1-2003 ο Δήμος θα εφάρμοζε το διπλογραφικό λογιστικό σύστημα και επεδίωκαν να γνωρίζουν την περιουσιακή κατάσταση, τις απαιτήσεις, τις υποχρεώσεις και την κάθε δοσοληψία του Δήμου. Μετά την παραπάνω απογραφή άρχισαν ψίθυροι ότι στο ταμείο του Δήμου υπήρχε έλλειμμα και έτσι από τον Δήμο διορίστηκε ο Ορκωτός Λογιστής προκειμένου να ελέγξει την οικονομική κατάσταση του Δήμου από το έτος 2003 και μετά. Ο έλεγχος ξεκίνησε με δυσκολίες και ελέγχοντας τα οικονομικά ο ορκωτός ελεγκτής διαπίστωσε τελικά ένα μεγάλο, αφύσικο έλλειμμα, όπως ο ίδιος χαρακτηριστικά ανέφερε, όταν παρουσίασε τα αποτελέσματα του ελέγχου του για τα οικονομικά του Δήμου στο Δημοτικό Συμβούλιο. Τότε, κατά την παρουσίαση των αποτελεσμάτων του ελέγχου έλαβε γνώση και ο δημοτικός σύμβουλος της τότε αντιπολίτευσης και νυν δήμαρχος, ο οποίος στη συνέχεια με τον πρώτο κατηγορούμενο, Δήμαρχο και με την παρουσία του ως άνω ελεγκτή

κάλεσαν τον ειδικό ταμιά δεύτερο κατηγορούμενο, και του ανακοίνωσαν το αρχικά διαπιστωμένο έλλειμμα στα ταμεία του Δήμου, προκειμένου παρουσία όλων να τους ενημερώσει που οφείλεται το έλλειμμα αυτό. Ο ταμίας, ενώ αρχικά δεν παραδεχόταν ότι υπάρχει έλλειμμα, τελικά το αποδέχτηκε, ισχυριζόμενος όμως ότι πρόκειται για κάποιο μικρό ταμειακό έλλειμμα το οποίο και θα διόρθωνε. Στη συνέχεια και μετά από την προαναφερόμενη συνάντηση και αφού καθόλο το μετέπειτα διάστημα δεν βρέθηκε άκρη με το διαπιστωμένο έλλειμμα, ο κατηγορούμενος δήμαρχος ενόψει της αποχωρήσεως του από το Δήμο και της παύσης των καθηκόντων του ως δημάρχου, απέστειλε την τελευταία εργάσιμη ημέρα της θητείας του, ήτοι την 29-12-2006 το υπ' αριθ. Ε.Π. 8/29-12-2006 έγγραφό του προς τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών με βάση το οποίο κατόπιν ασκήθηκε ποινική δίωξη και απαγγέλθηκαν κατηγορίες για απιστία στην υπηρεσία σε βάρος Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης, συνολικού ποσού άνω των 150.000,00 € με ιδιαίτερα τεχνάσματα, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια και με τις ιδιαζόντως επιβαρυντικές περιστάσεις της εξακολούθησεως επί μακρό χρόνο της τελέσεως του εγκλήματος και του ιδιαίτερος μεγάλου αντικειμένου της πράξης, κατά των αθωωθείσων ήδη, με την εκκαλούμενη υπ' αρ. 631/2012 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Κρήτης, υπαλλήλων του Δήμου και σε βάρος του κατηγορουμένου δημάρχου

Σε βάρος του κατηγορουμένου πλαστογραφία μετά χρήσεως κατ' εξακολούθηση σε βάρος Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τελεσθείσα κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια με συνολική ζημία υπερβαίνουσα το ποσό των 150.000 ευρώ με την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίσταση της εξακολούθησεως επί μακρό χρόνο της τελέσεως του εγκλήματος και του

η γ

ιδιαιτέρως μεγάλου αντικειμένου της πράξης (2) απάτη κατ' εξακολούθηση σε βάρος Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τελεσθείσα κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια με συνολικό όφελος και συνολική ζημία υπερβαίνουσα το ποσό των 150.000 ευρώ, με την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση της εξακολούθησεως επί μακρό χρόνο της τελέσεως του εγκλήματος και του ιδιαιτέρως μεγάλου αντικειμένου της πράξης (3) υπεξαίρεση στην υπηρεσία κατ' εξακολούθηση σε βάρος Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης, συνολικού ποσού άνω των 150.000 ευρώ με ιδιαίτερα τεχνάσματα με την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση της εξακολούθησεως επί μακρό χρόνο της τελέσεως του εγκλήματος και του ιδιαιτέρως μεγάλου αντικειμένου της πράξης και (4) απιστία στην υπηρεσία σε βάρος Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης, συνολικού ποσού άνω των 150.000,00 €, τελεσθείσα με ιδιαίτερα τεχνάσματα με την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση της εξακολούθησεως επί μακρό χρόνο της τελέσεως του εγκλήματος και του ιδιαιτέρως μεγάλου αντικειμένου της πράξης. Στο πλαίσιο της κύριας ανάκρισης έλαβε χώρα λογιστικός έλεγχος στο ταμείο του Δήμου από τους ορκωτούς λογιστές και , οι οποίοι διορίστηκαν από τον Ανακριτή . Κατά το λογιστικό έλεγχο διαπιστώθηκε ότι το έλλειμμα στο ταμείο του Δήμου ήταν πραγματικό, ανερχόμενο στο συνολικό ποσό των εννιακοσίων εξήντα τριών χιλιάδων τριακοσίων ευρώ και ογδόντα πέντε λεπτών (963.360,85 €). Περαιτέρω, από τα ίδια προαναφερόμενα αποδεικτικά στοιχεία, αποδείχτηκε ότι υπαίτιος για τη δημιουργία του ελλείμματος αυτού, είναι ο ως άνω ειδικός ταμίας του Δήμου ο οποίος από την 01-01-2003, όντας ειδικός ταμίας του Δήμου , έως το Δεκέμβριο του έτους 2006, εξαιτίας της μονοπρόσωπης λειτουργίας της ταμειακής υπηρεσίας του Δήμου τηρούσε μόνος του αποκλειστικά τα μηχανογραφικά λογιστικά βιβλία διαχείρισης του Ταμείου (Ταμειακό Απολογιστικό Πίνακα), με συνέπεια να μπορεί να προσαρμόζει τις λογιστικές εγγραφές στα χρήματα που είχε, είτε σε μετρητά στο συρτάρι του Δήμου, είτε κατατεθειμένα στους τραπεζικούς λογαριασμούς του Δήμου και να διαφεύγει τον οποιονδήποτε έλεγχο, καθώς πριν από κάθε έλεγχο «πειράζε» τις λογιστικές εγγραφές τις οποίες επανέφερε σε συμφωνία με τα πρωτότυπα παραστατικά μετά τον έλεγχο. Με αυτόν τον τρόπο παρέμεναν άνευ ουσιαστικού αποτελέσματος όλες οι καταμετρήσεις που διενεργούνταν και παραπλανούσε τον κάθε έλεγχο που γινόταν από τους ελεγκτές.

Α) Ειδικότερα, αποδείχτηκε ότι ο κατηγορούμενος τουλάχιστον από 1-1-2003 έως τον Δεκέμβριο του έτους 2006, ενώ ήταν υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 13α του Π.Κ, κατά την διαχείριση οποιωνδήποτε εσόδων, ελάττωσε κατ' εξακολούθηση εν γνώσει του, για να ωφεληθεί αυτός ο ίδιος και τρίτοι την περιουσία του Δήμου , της οποίας η διαχείριση του ήταν εμπιστευμένη, μεταχειρίστηκε δε ιδιαίτερα τεχνάσματα και το αντικείμενο είναι ανώτερο των 30.000 ευρώ και των 120.000 ευρώ, το δε όφελος που επετεύχθη και η ζημία που προξενήθηκε υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ, αλλά και των 150.000 ευρώ. Συγκεκριμένα, ως δημοτικός υπάλληλος του Δήμου και στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, μεταξύ των οποίων ήταν και η εμπιστευμένη διαχείριση της περιουσίας του Δήμου για την οποία, διαχείριση, ετηρούντο βιβλία μέσα στα οποία καταχωρίζονταν όλες οι ως άνω διαχειριστικές πράξεις του, εν γνώσει του

και για να ωφεληθεί ο ίδιος μείωσε την περιουσία του Δήμου το δε όφελος που επετεύχθη, από την ως άνω πράξη του καθώς και η ζημία που αυτή προκάλεσε στον παραπάνω Ο.Τ.Α., υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ. Ειδικότερα, από τις 1-1-2003, όντας ειδικός ταμίας του Δήμου μέχρι το μήνα Δεκέμβριο του έτους 2006, με πράξεις του, παραλείψεις του και με ιδιαίτερα τεχνάσματα, υπό την έννοια ότι προέβη σε παραλείψεις που κατά την κοινή πείρα ήταν ικανές προς συγκάλυψη και προκάλεσαν δυσχέρεια και σύγχυση στον έλεγχο του ταμείου του δήμου εν γνώσει του, δεν άσκησε την προσήκουσα για την ως άνω θέση του διαχείριση της δημόσιας περιουσίας του Δήμου που του είχε εμπιστευθεί. Συγκεκριμένα, 1) προέβη, εν γνώσει του, σε αλλοίωση - τροποποίηση χρηματικών ενταλμάτων με αποτέλεσμα ταύτα είτε να μην φέρουν καμία υπογραφή εγκρίσεων είτε να μην έχουν όλες τις απαραίτητες υπογραφές και των γραμματιών εισπραξης, που εκδόθηκαν κατά την περίοδο 2003 έως 2006, οπότε και συμπεριλαμβάνεται το χρονικό διάστημα κατά το οποίο δημιουργήθηκε το έλλειμμα στα ταμεία του Δήμου , 2) δεν προέβη (δια παραλείψεως του), εν γνώσει του, στον προσδιορισμό των καθαρών ταμειακών κινήσεων χρήσης των ετών 2003 και 2004, οι οποίες διαμόρφωσαν το υπόλοιπο των μετρητών στο ταμείο του δήμου, 3) δεν προέβη (δια παραλείψεως του), εν γνώσει του, στον προσδιορισμό των ταμειακών εισροών-μετρητών, που εισήλθαν στο ταμείο του Δήμου κατά τα έτη 2003 και 2004, οπότε και δημιουργήθηκε έλλειμμα στα ταμεία του Δήμου , ήτοι α) των εισπράξεων με μετρητά, β) των κρατήσεων χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής, γ) των αναλήψεων από τραπεζικούς λογαριασμούς του δήμου , 4) δεν προέβη (δια παραλείψεως του), εν γνώσει του, στον προσδιορισμό των ταμειακών εκροών-μετρητών, που εξήλθαν από το ταμείο του δήμου κατά τα έτη 2003 και 2004, οπότε και δημιουργήθηκε έλλειμμα στα ταμεία του Δήμου , ήτοι α) πληρωμών μισθοδοσίας, β) αποδόσεων κρατήσεων χρηματικών ενταλμάτων, γ) εξοφλήσεων προμηθευτών- πιστωτών του δήμου με μετρητά από το ταμείο, δ) αποδόσεων επιχορηγήσεων σε τρίτους με μετρητά από το ταμείο του Δήμου, ε) καταθέσεων χρημάτων σε τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρεί ο δήμος. Επιπλέον, δεν προέβη, εν γνώσει του, στον προσδιορισμό των παρακάτω κινήσεων, των ετών 2003 και 2004, οπότε και δημιουργήθηκε το παραπάνω έλλειμμα στο δήμο , ήτοι, α) αποπληρωμών δανείων μέσω τραπεζικών λογαριασμών (εκροή), β) εισπράξεων δανείων σε πίστωση των τραπεζικών λογαριασμών, γ) εισπράξεων επιχορηγήσεων από δημόσιους οργανισμούς φορείς σε πίστωση των τραπεζικών λογαριασμών του Δήμου (εισροή), δ) εισπράξεων από πελάτες με χρήματα τα οποία κατατέθηκαν απευθείας σε τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρεί ο Δήμος (εισροή) και ε) τόκων καταθέσεων οι οποίοι πιστώθηκαν απευθείας σε τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρεί ο Δήμος (εισροή), 5) δεν προέβη (δια παραλείψεώς του), εν γνώσει του, στην πραγματική απογραφή των ταμειακών διαθεσίμων και των τραπεζικών καταθέσεων κατά την 1-1-2003, οπότε και έγινε απογραφή έναρξης διπλογραφικού συστήματος, 6) δεν προέβη (δια παραλείψεώς του), εν γνώσει του, στην καταμέτρηση του ταμείου σε τακτά χρονικά διαστήματα έτσι ώστε να γίνεται επιβεβαίωση των αναγραφόμενων, στα λογιστικά βιβλία του Δήμου, υπολοίπων που δημιουργήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα των ετών 2003 έως 2004 (το πρώτο

η Α

πρωτόκολλο καταμέτρησης έγινε τον Δεκέμβριο του έτους 2004). 7) δεν προέβη (δια παραλείψεως του), εν γνώσει του, σε ορθή τήρηση των λογιστικών αρχών του διπλογραφικού συστήματος, καθώς οι εγγραφές που αφορούσαν κινήσεις διαθεσίμων, δεν καταχωρίζονταν, από αυτόν, σε διακριτούς λογαριασμούς της γενικής λογιστικής (ανά τράπεζα και ανά ταμείο μετρητών), αλλά σε ένα συγκεντρωτικό λογαριασμό. Ο διαχωρισμός των «υπολοίπων ταμείου και καταθέσεων» γινόταν σε μια εγγραφή, (από αυτόν) στο τέλος της εκάστοτε χρήσης, με αποτέλεσμα, συνέπεια των παραπάνω παραλείψεων, το ποσό το οποίο εμφανίζει ως υπόλοιπο το ταμείου του δήμου

το οποίο δημιουργήθηκε από το έτος 2003 έως το έτος 2004, να είναι παραπάνω των 120.000 ευρώ, 8) αλλοίωσε (δια ενεργείας του) το περιεχόμενο, των με αριθμό 86, 88, 89, 90, 91, 100, 112, 215, 284, 287, 354, 483, 493, 523, 531, 631, 633, 635, 637, 676, 677, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 1264, 1265, 1266, 1268, 1271, 1509, 1510, 1511, 1533, 1537, 1562, 1563, 1586, 1587, 1588, 1590, 1591, 1592, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1700, 1701, 1702, 1703, 1775, 1777, 1778, 1779, 1780, ήδη κατηρτισμένων ενταλμάτων πληρωμής, με αποτέλεσμα αυτά, με τα αρχικώς εκδοθέντα, να έχουν τις ακόλουθες διαφορές: α) τα πρωτότυπα έφεραν τις υπογραφές, εγκρίσεις και σφραγίδες των αρμοδίων ενώ τα τροποποιημένα δεν έφεραν καμία υπογραφή και β) το ποσό των κρατήσεων των ανωτέρω ενταλμάτων ήταν υψηλότερο στα τροποποιημένα σε σχέση με τα πρωτότυπα, 9) αλλοίωσε (δια ενεργείας του) το περιεχόμενο χρηματικών ενταλμάτων, τα οποία σε σχέση με τα αρχικά είχαν διαφορές τόσο στο ύψος του ποσού των κρατήσεων όσο και στον κωδικό του εξόδου προϋπολογισμού, με αποτέλεσμα να αλλάξει η κατηγοριοποίηση του εξόδου των κρατήσεων και να επιβαρυνθούν λογαριασμοί εξόδων προϋπολογισμού οι οποίοι αφορούσαν έξοδα τα οποία ήταν εκτός προϋπολογισμού και συγκεκριμένα α) κωδικός 00- 6518 (χρεολύσια λοιπών χρεών), με εκτύπωση ταμείου 7.211,47 ευρώ και εκτύπωση λογιστηρίου 0,00 ευρώ, ήτοι διαφορά 7.211,47 ευρώ β) κωδικός 00- 6821 (φορολογικά πρόστιμα και προσαυξήσεις), με εκτύπωση ταμείου 33.068,88 ευρώ και εκτύπωση λογιστηρίου 0,00 ευρώ, ήτοι διαφορά 33.068,88 ευρώ γ) κωδικός 00- 6822(προσαυξήσεις ασφαλιστικών ταμείων χρήσης), με εκτύπωση ταμείου 95.890,23 ευρώ και εκτύπωση λογιστηρίου 0,00 ευρώ, ήτοι διαφορά 95.890,23 ευρώ, 10) κατήρτισε (δια ενεργείας του) πλαστά γραμμάτια είσπραξης και, προκειμένου να τακτοποιήσει τη διαφορά που είχε, ως άνω, προκύψει ανάμεσα στο ποσό το οποίο παρακρατήθηκε, για να αποδοθεί σε φορείς και του ποσού το οποίο είχε αποδοθεί και συγκεκριμένα ακύρωσε όλα τα γραμμάτια είσπραξης, τα οποία αφορούσαν παρακρατήσεις προς απόδοση κατά την διάρκεια του έτους 2005 και επανέκδωσε νέα, με συγκεντρωτικό ποσό το καθένα, ίσο με την απόδοση σε φορείς κάθε ημερομηνίας θέτοντας την υπογραφή του στην θέση ο «εισπράξας». Έτσι, το έλλειμμα στα ταμεία του Δήμου, που δημιουργήθηκε δια των ως άνω (υπό 1 έως 10), τουλάχιστον, πράξεων (δια ενεργείας οι υπό 1,8,9,10) και παραλείψεων του (δια παραλείψεως οι υπό 2,3,4,5,6,7), αν και είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση (ως προς τις παραλείψεις του βλ. αρθ. 12-20,21, 22,23,25- 28,46,48, 60,61,66 Β.Δ.17-5/15-6-1959, αρθ.36 ν.2190/1994, ΠΔ 410/1995, 315/1999, ΠΔ 205/1998), ειδική και νομική, προς τούτο, καθόσον από την ιδιότητά του ως υπαλλήλου (κατ' άρθρο 13 στοιχ. α' Π.Κ.) του Δήμου (ειδικός ταμίας του δήμου), του είχε

ανατεθεί, (τουλάχιστον από το έτος 2003 έως και τον Δεκέμβριο του έτους 2006, οπότε και δημιουργήθηκε το παραπάνω έλλειμμα), η άσκηση υπηρεσίας δημοτικής, εφόσον ήταν διαπιστευμένη σε αυτόν η διαχείριση της δημοτικής περιουσίας του Δήμου , ήταν 963.360,85 ευρώ, ενώ στην αξιόποινη ως άνω πράξη του, προέβη εν γνώσει του, εξ' ου συνάγεται κατά λογική αναγκαιότητα ότι αποδεχόταν αυτό και έχοντας την υπαλληλική ιδιότητα κατ' άρθρο 13 στοιχ. α' Π.Κ., προκαλώντας, έτσι, ζημία σε βάρος του Δήμου , ήτοι ελαττώνοντας την δημοτική του περιουσία με χρηματικό ποσό που υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ και μάλιστα φθάνει στο ποσό των 963.360,85 € , με σκοπό να ωφελησει τον ίδιο του τον εαυτό ή άλλους. Τις ανωτέρω δε πράξεις ο κατηγορούμενος αυτός τις τέλεσε με ιδιαίτερα τεχνάσματα και το αντικείμενο των πράξεων είναι ανώτερο των 30.000 ευρώ και των 120.000 ευρώ και των 150.000 ευρώ. Το έλλειμμα αυτό στο ταμείο του Δήμου του ποσού των 963.360,85 ευρώ, αναγνωρίστηκε απ' όλους τους κατηγορούμενους, αλλά και από τον ειδικό ταμία του Δήμου κατηγορούμενο, κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας στο Δικαστήριο τούτο, ότι είναι πραγματικό. Επομένως, πρέπει να κηρυχθεί ένοχος της πράξης του άρθρου 256 περ. γ του ΠΚ, περί απιστίας σχετική με την υπηρεσία και επειδή η απιστία υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ και στρέφεται κατά Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης και δη του Δήμου έχει εφαρμογή το άρθρο 1 του ν. 1608/1950, σύμφωνα με την οποία η πράξη τιμωρείται με κάθειρξη, χωρίς όμως να συντρέχουν οι λοιπές ιδιάζοντες επιβαρυντικές περιστάσεις του νόμου αυτού.

Β) Τέλεσε το έγκλημα της υπεξαίρεσεως στην υπηρεσία, ήτοι, όντας υπάλληλος κατά την έννοια του νόμου, με πρόθεση ιδιοποιήθηκε χρήματα που κατείχε λόγω της ιδιότητάς του, μεταχειριζόμενος ιδιαίτερα τεχνάσματα, το δε αντικείμενο της πράξης υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ, στράφηκαν δε οι πράξεις του κατά νομικού προσώπου που αναφέρεται στο άρθρο 263Α του ΠΚ, και δη κατά του Δήμου . Συγκεκριμένα, από 1-1-2003 έως τον Δεκέμβριο του έτους 2006, όντας ειδικός ταμίας του Δήμου και ενώ ήταν ο μοναδικός που είχε πρόσβαση στο ταμείο του ως άνω Δήμου, αλλά και σε κάθε είδους τραπεζικού λογαριασμού (ταμιευτηρίου, τρεχούμενου ή όψεως) που τηρούνταν υπέρ του Δήμου , λόγω της ιδιότητάς του, ως ειδικός ταμίας και βάσει της υπ'αρ. 1191/1994 απόφασης του Δημάρχου και του 7679/26- 10-1994, εγγράφου που απέστειλε ο Δήμαρχος στο ταμείο παρακαταθηκών και δανείων και σε συνεργαζόμενες με το Δήμο τράπεζες, σύμφωνα με την οποία την αρμοδιότητα να προβαίνει σε αναλήψεις, καταθέσεις και γενικά σε όλες τις εισπράξεις για λογαριασμό του Δήμου την είχε μόνον αυτός και κανένας άλλος, καθόσον όλα τα παραπάνω γίνονταν με μόνη την δική του υπογραφή στην θέση «εισπράξας», από το ταμείο του Δήμου ανέλαβε αντικανονικά, το χρηματικό ποσό των 135.159 ευρώ. Το ανωτέρω δε ποσό το κατακράτησε και το ιδιοποιήθηκε παράνομα. Για τις παραπάνω δε ιδιοποιήσεις μετέλθε ιδιαίτερα τεχνάσματα, ήτοι πλαστογράφησε όλα τα σχετικά παραστατικά των ως άνω περιγραφόμενων συναλλαγών και έκανε χρήση αυτών, όπως παρακάτω (υπό Γ) περιγράφεται στην πράξη της πλαστογραφίας. Επιπλέον, και προκειμένου να μην γίνει γνωστή η παραπάνω παράνομη ιδιοποίηση του ως άνω χρηματικού ποσού στην Δημαρχιακή επιτροπή και το Δημοτικό Συμβούλιο του

Δήμου δεν επέτρεπε, δυνάμει της ως άνω εξουσιοδοτήσεως που του είχε χορηγηθεί από τον Δήμαρχο , αφενός σε κανέναν υπάλληλο του Δήμου να τον αντικαταστήσει, έστω και την περίοδο των διακοπών του (Χριστουγέννων - Πάσχα και θέρους), καθόσον γνώριζε ότι εάν γινόταν τούτο θα υποχρεωνόταν να προβεί σε παράδοση του ταμείου, οπότε και θα γινόταν γνωστή, στον αντικαταστάτη του, η ως άνω παράνομη ιδιοποίηση του παραπάνω χρηματικού ποσού από αυτόν, αφετέρου δεν προέβη σε καταμέτρηση του ταμείου, εν γνώσει του, ώστε να συντάξει πρωτόκολλο καταμέτρησης και να το υποβάλει στη Δημαρχιακή Επιτροπή και το Δημοτικό συμβούλιο, για το ως άνω χρονικό διάστημα, ήτοι 1-1-2003 έως Δεκέμβριο του έτους 2004, καθόσον εάν γινόταν τούτο θα γινόταν γνωστή η ως άνω πράξη (παράνομη ιδιοποίηση του παραπάνω χρηματικού ποσού από αυτόν). Με τις ως άνω δε μερικότερες πράξεις του εγκλήματος της υπεξαίρεσεως στην υπηρεσία από υπαίτιο που μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα, με επιτευχθέν συνολικό όφελος συνολική ζημία που υπερβαίνουν το ποσό των 120.000 ευρώ, στρεφόμενης κατά νομικού προσώπου που αναφέρεται στο άρθρο 263Α του ΠΚ, και δη κατά του Δήμου , που τέλεσε κατ' εξακολούθηση, απέβλεπε στο συνολικό περιουσιακό όφελος που απεκόμισε, ήτοι στο ποσό των 135.159 ευρώ καθώς και στην περιουσιακή βλάβη που προκάλεσε στο Δήμο , ήτοι στο ποσό των 135.159 ευρώ, το δε αντικείμενο της πράξης είναι ιδιαιτέρως μεγάλης αξίας.

Γ) Περαιτέρω, από την 01-01- 2003, όντας ειδικός ταμίας του Δήμου , έως το Δεκέμβριο του έτους 2006, με σκοπό να παραπλανήσει τους ελέγχους ως προς το γεγονός ότι δεν υφίστατο, δήθεν, έλλειμμα ύψους 963.360,85 ευρώ στα ταμεία του Δήμου και ότι το χρηματικό ως άνω ποσό το οποίο φαινόταν ως έλλειμμα, στα ως άνω ταμεία, ήταν αποτέλεσμα λογιστικού λάθους, νόθευσε έγγραφα συναλλαγών του δήμου με τρίτους. Ειδικότερα : 1) αλλοίωσε το περιεχόμενο των με αριθμούς 86, 88, 89, 90, 91, 100, 112, 215, 284, 287, 354, 483, 493, 523, 531, 631, 633, 635, 637, 676, 677, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 1264, 1265, 1266, 1268, 1271, 1509, 1510, 1511, 1533, 1537, 1562, 1563, 1586, 1587, 1588, 1590, 1591, 1592, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1700, 1701, 1702, 1703, 1775, 1777, 1778, 1779, 1780 , ήδη, κατηρτισμένων ενταλμάτων πληρωμής, με αποτέλεσμα αυτά, με τα αρχικώς εκδοθέντα, να έχουν τις ακόλουθες διαφορές: α) τα πρωτότυπα φέρουν τις υπογραφές, εγκρίσεις και σφραγίδες των αρμοδίων ενώ τα τροποποιημένα δεν φέρουν καμία υπογραφή και β) το ποσό των κρατήσεων των ανωτέρω ενταλμάτων είναι υψηλότερο στα τροποποιημένα σε σχέση με τα πρωτότυπα, 2) αλλοίωσε το περιεχόμενο χρηματικών ενταλμάτων, τα οποία σε σχέση με τα αρχικά είχαν διαφορές τόσο στο ύψος του ποσού των κρατήσεων όσο και στον κωδικό του εξόδου προϋπολογισμού, με αποτέλεσμα να αλλάξει η κατηγοριοποίηση του εξόδου των κρατήσεων και να επιβαρυνθούν λογαριασμοί εξόδων προϋπολογισμού οι οποίοι αφορούσαν έξοδα τα οποία ήταν εκτός προϋπολογισμού και συγκεκριμένα: α) κωδικός 00- 6518 (χρεολύσια λοιπών χρεών), με εκτύπωση ταμείου 7.211,47 ευρώ και εκτύπωση λογιστηρίου 0,00 ευρώ, ήτοι διαφορά 7.211,47 ευρώ β) κωδικός 00-6821 (φορολογικά πρόστιμα και προσαυξήσεις), με εκτύπωση ταμείου 33.068,88 ευρώ και εκτύπωση λογιστηρίου 0,00 ευρώ, ήτοι διαφορά 33.068,88 ευρώ, γ) κωδικός

00-6822 (προσαυξήσεις ασφαλιστικών ταμείων χρήσης), με εκτύπωση ταμείου 95.890,23 ευρώ και εκτύπωση λογιστηρίου 0,00 ευρώ, ήτοι διαφορά 95.890,23 ευρώ, 3)κατήρτισε πλαστά γραμμάτια είσπραξης και, προκειμένου να τακτοποιήσει τη διαφορά που είχε, ως άνω, προκύψει ανάμεσα στο ποσό το οποίο παρακρατήθηκε, για να αποδοθεί σε φορείς και του ποσού το οποίο είχε αποδοθεί και συγκεκριμένα ακύρωσε όλα τα γραμμάτια είσπραξης τα οποία αφορούσαν παρακρατήσεις προς απόδοση κατά την διάρκεια του έτους 2005 και επανέκδωσε νέα, με συγκεντρωτικό ποσό το καθένα, ίσο με την απόδοση σε φορείς κάθε ημερομηνίας θέτοντας την υπογραφή του στην θέση ο «εισπράξας», 4)αλλοίωσε το περιεχόμενο γραμματίων είσπραξης και επιχορήγησης και συγκεκριμένα το με αριθμό ΓΕ 736/6-10-2006, ύψους 99.850,00 ευρώ, το οποίο, μολοντί έχει κατατεθεί στο Τ.Π.Δ., προκειμένου να εισπραχθεί η κρατική επιχορήγηση με υπογραφή δική του, σφραγίδα του Δήμου και βεβαίωση γνήσιου αντιγράφου από τη Δ.Ο.Υ , ωστόσο, στα βιβλία του Δήμου υπάρχει τροποποιημένο-αλλοιωμένο αντίγραφο του. Των παραπάνω δε πλαστογραφημένων παραστατικών έκανε χρήση, προσκομίζοντάς τα στους ελεγκτές (ορκωτό λογιστή , που είχαν προβεί, για λογαριασμό του Δήμου , σε εκτεταμένους ελέγχους στα ταμεία του Δήμου με σκοπό να τους παραπλανήσει ως προς τα ίδια ως άνω γεγονότα, που είχαν έννομες συνέπειες, καθόσον είχε σκοπό να συγκαλύψει τις παραπάνω πράξεις της υπεξαίρεσης στην υπηρεσία και της απιστίας στην υπηρεσία.

Ο κατηγορούμενος στην προδικασία ισχυρίστηκε ότι το έλλειμμα ήταν πλασματικό και μόνο πρωτοδίκως, αλλά και ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου ομολόγησε ότι το έλλειμμα ήταν πραγματικό και δήλωσε ότι αναλαμβάνει τις ευθύνες που του αναλογούν. Ισχυρίστηκε δε παραπέρα ότι το έλλειμμα δημιουργήθηκε από το ότι καθ' υπόδειξη του δημάρχου, πρώτου κατηγορουμένου, προέβαινε σε διάφορες επείγουσες πληρωμές για υποχρεώσεις του Δήμου σε προμηθευτές, εργολάβους, σχολικές επιτροπές κλπ, χωρίς να λαμβάνει παραστατικά. Μάλιστα ισχυρίστηκε ότι για τις πληρωμές αυτές είχε «μια λογιστική φυλλάδα», όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, όπου τις καταχωρούσε και την οποία κατέστρεψε με υπόδειξη του ορκωτού λογιστή και του Δημάρχου. Ο ισχυρισμός αυτός δεν αποδείχθηκε και σε κάθε περίπτωση είναι αντιφατικός με την παραδοχή αυτού για την ύπαρξη πραγματικού ελλείμματος και μάλιστα αυτού του ύψους. Ομολόγησε επίσης ο κατηγορούμενος ότι προέβη στην πλαστογράφηση των παραστατικών, όπως παραπάνω περιγράφεται, προκειμένου να φανεί ότι το έλλειμμα ήταν μικρότερο και μάλιστα ισχυρίστηκε ότι αυτό το έκανε καθ' υπόδειξη του ορκωτού λογιστή , γεγονός που βέβαια δεν αποδείχθηκε.

Περαιτέρω, η ιδιοποίηση του ποσού των 135.159 ευρώ ομολογήθηκε εμμέσως από τον κατηγορούμενο και συνάγεται και από το γεγονός ότι ευθύς μετά την αρχική εκτίμηση από τον ορκωτό λογιστή ότι το έλλειμμα του Δήμου ανέρχεται στο άνω ποσό, έσπευσε να το καταθέσει στο Δήμο. Για το υπόλοιπο ποσό, μέχρι το ποσό των 963.360,85 ευρώ στο οποίο ανέρχεται το έλλειμμα, δεν υπάρχουν στοιχεία που να οδηγούν σε ασφαλή δικανική κρίση ότι το ιδιοποιήθηκε ο κατηγορούμενος. Επομένως πρέπει να κηρυχθεί ένοχος υπεξαίρεσης στην υπηρεσία για το άνω ποσό των 135.159 ευρώ.

η γ

Κατά τη γνώμη όμως ενός μέλους του Δικαστηρίου, της Εφέτου Κλεονίκης Χίλιου, ο κατηγορούμενος έπρεπε να κηρυχθεί ένοχος της υπεξαίρεσης για όλο το ποσό που αντιστοιχεί στο έλλειμμα, ήτοι για το ποσό των 963.360,85 ευρώ, καθώς η δημιουργία του ελλείμματος αυτού από μέρους του κατηγορουμένου κατέτεινε ακριβώς στην υπεξαίρεση ολόκληρου αυτού του ποσού και όχι μόνο εκείνου των 135.159 ευρώ.

Σύμφωνα με τα παραπάνω πρέπει ο κατηγορούμενος να κηρυχθεί ένοχος α) της πράξης της απιστίας στην υπηρεσία σε βάρος Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης, συνολικού ποσού άνω των 150.000,00 ευρώ β) της υπεξαίρεσης στην υπηρεσία κατ' εξακολούθηση σε βάρος Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης, συνολικού ποσού άνω των 120.000 ευρώ με ιδιαίτερα τεχνάσματα. Αντίθετα, επειδή η παραπάνω υπό στοιχείο Γ τελεσθείσα από τον κατηγορούμενο πλαστογραφία, τιμωρουμένη σε βαθμό κακουργήματος, συρρέει με την υπεξαίρεση σε βαθμό κακουργήματος, σύμφωνα όσα αναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη, μόνο στην πλημμεληματική της μορφή, πρέπει να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη για την πράξη αυτή, επειδή έχει παρέλθει οκταετία από την τέλεσή της και έχει υποπέσει σε παραγραφή (άρθρα 111, 113 ΠΚ και 370 περ. β ΚΠΔ).

Τέλος, στον κατηγορούμενο πρέπει να του αναγνωριστεί η πρωτοδίκως αναγνωρισθείσα σ' αυτόν ελαφρυντική περίσταση του άρθρου 84 παρ. 2 α του ΠΚ, καθώς και η ελαφρυντική περίπτωση δ του ίδιου άρθρου, καθώς με την επιστροφή του ποσού των 135.159 ευρώ στον Δήμο επεδίωξε να μειώσει τις συνέπειες της πράξης του. Αντίθετα, πρέπει να απορριφθεί η ελαφρυντική περίπτωση ε' του ίδιου άρθρου, προεχόντως ως αόριστη, καθώς ο κατηγορούμενος δεν επικαλέστηκε στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι συμπεριφέρθηκε καλά για σχετικά μεγάλο διάστημα μετά τις πράξεις του.

Περαιτέρω, όσον αφορά στον κατηγορούμενο, ουδόλως αποδείχθηκε ότι εν γνώσει του και για να ωφεληθεί άλλος ελάττωσε την περιουσία του Δήμου. Δεν αποδείχθηκε από κάποιο αποδειχτικό στοιχείο ότι ήταν σε γνώση της κακής διαχείρισης του ταμείου από τον συγκατηγορούμενό του και επ' ουδενί προέκυψε ότι γνώριζε τις παράνομες πράξεις του. Για πρώτη φορά ενημερώθηκε με το υπ' αριθμ. εμπ. πρωτ.1/3-3-2005 έγγραφο του ορκωτού ελεγκτή για την ύπαρξη ελλείμματος ενός εκατομμυρίου ευρώ περίπου. Ήταν αδύνατο για τον πρώτο κατηγορούμενο να γνωρίζει τα ειδικότερα στοιχεία και τις διαδικασίες διαχείρισης του ταμείου, αφού και οι ορκωτοί λογιστές που διενήργησαν τον έλεγχο χρειάστηκαν πολλούς μήνες για να διαπιστώσουν την ύπαρξη του ελλείμματος και το ύψος του. Αρχικά το έλλειμμα θεωρήθηκε πλασματικό, ακολουθώντας εκτιμήθηκε ότι ανέρχεται σε 135.159 ευρώ και μετά πάροδο αρκετού χρόνου και ενδελεχούς έρευνας διαπίστωσαν το ακριβές ποσό του ελλείμματος. Ο κατηγορούμενος δήμαρχος ευλόγως εμπιστευόταν τον δεύτερο κατηγορούμενο, ο οποίος ήταν έμπειρος και ικανός υπάλληλος, μη έχοντας δώσει δείγματα κακής διαχείρισης μέχρι τότε. Πολύ περισσότερο μάλιστα, αφού μόλις το 2003 ο οικονομικός επιθεωρητής Κρήτης είχε ολοκληρώσει μακροχρόνιο έλεγχο στα οικονομικά του δήμου και τα είχε βρει σε άριστη κατάσταση και είχε επαινέσει τον ταμία. Ο κατηγορούμενος δήμαρχος ευθύς μόλις υπήρξαν στοιχεία κακής διαχείρισης υπέβαλε μηνυτήρια αναφορά και η

υπόθεση οδηγήθηκε στη Δικαιοσύνη. Περαιτέρω δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ότι επεδίωκε να ωφελήσει τον υφιστάμενό του ταμία και να ελαττώσει την περιουσία του Δήμου, όπως αβάσιμα του αποδίδεται με την κατηγορία. Δεν αποδείχθηκε αμέσως ή εμμέσως, όπως από μαρτυρική κατάθεση ή από έγγραφο, κάποιον γεγονός από το οποίο να φαίνεται η πρόθεση του κατηγορουμένου να ελαττώσει τη δημοτική περιουσία, προκειμένου να ωφεληθεί αυτός ή οποιοσδήποτε άλλος και πολύ περισσότερο ο ειδικός ταμίας, δεύτερος κατηγορούμενος, όπως του αποδόθηκε και καταδικάστηκε με την εκκαλούμενη, αφού όλοι ανεξαιρέτως οι επ' ακροατηρίου του Δικαστηρίου τούτου εξετασθέντες μάρτυρες, δεν αποδίδουν σ' αυτόν δόλο ή έστω κάποια σοβαρή παράλειψη, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του. Επομένως πρέπει να κηρυχθεί αθώος.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζοντας με παρόντες τους κατηγορούμενους του
και της που γεννήθηκε το έτος σι και
κατοικεί στο και του και της
που γεννήθηκε στις στο και κατοικεί στ

Α) Κηρύσσει αθώο τον 1ο κατηγορούμενο του ότι: σι. τουλάχιστον από το έτος 1-1-2003, ενώ ήταν υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 13α του ΠΚ, κατά την διαχείριση οποιωνδήποτε εσόδων, ενεργώντας κατ' εξακολούθηση ελάττωσε εν γνώσει του, για να ωφεληθεί άλλος, τη δημόσια περιουσία, της οποίας η διαχείρισή του ήταν εμπιστευμένη, το δε όφελος που επετεύχθη και η ζημία που προξενήθηκε, υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ. Συγκεκριμένα, ως Δήμαρχος του Δήμου και στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, μεταξύ των οποίων ήταν και η εμπιστευμένη διαχείριση της περιουσίας του Δήμου (κατ' αρθρ. 114, 116 ΠΔ 410/1995 Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα και Β.Δ.17-5/15-6-1959 και ΠΔ 205/1998 και 315/1999) για την οποία διαχείριση τηρούνταν βιβλία μέσα στα οποία καταχωρίζονταν όλες οι ως άνω διαχειριστικές πράξεις του, καθώς και ο γενικός έλεγχος και εποπτεία όλων των υπηρεσιών και υπαλλήλων του Δήμου, εν γνώσει του και για να ωφεληθεί άλλος, μείωσε την περιουσία του Δήμου το δε όφελος που επετεύχθη, από την ως άνω πράξη του καθώς και η ζημία που αυτή προκάλεσε στον παραπάνω Ο.Τ.Α, υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ, με τις ιδιαζόντως επιβαρυντικές περιστάσεις της εξακολουθήσεως επί μακρό χρόνο τελέσεως του εγκλήματος της απιστίας στην υπηρεσία και του ιδιαίτερος μεγάλου αντικειμένου της πράξης. Ειδικότερα, από τις 1-1- 2003 έως τον Δεκέμβριο του έτους 2006, οπότε και ανέλαβε καθήκοντα Δημάρχου ο νυν Δήμαρχος διά παραλείψεώς του υπό την έννοια ότι προέβη σε παραλείψεις που κατά την κοινή πείρα ήταν ικανές προς συγκάλυψη και προκάλεσαν δυσχέρεια και σύγχυση στον έλεγχο του ταμείου του δήμου, εν γνώσει του, δεν άσκησε τον προσήκοντα για την ως άνω θέση του έλεγχο της δημόσιας περιουσίας του Δήμου και της διαχείρισης αυτού, που του είχε εμπιστευθεί. Συγκεκριμένα, δια των αρμοδίων οργάνων και υπαλλήλων του Δήμου εν γνώσει του δεν προέβη, (1) σε κανέναν έλεγχο των χρηματικών ενταλμάτων (όπου εντοπίσθηκε στις χρήσεις 2003 έως 2006 ένας σημαντικός αριθμός από αυτά, είτε να μην φέρουν καμία υπογραφή

24

εγκρίσεων είτε να μην έχουν όλες τις απαραίτητες υπογραφές), των γραμματίων εισπραξής και των πρωτοκόλλων καταμέτρησης, που εκδόθηκαν κατά την περίοδο 2003 έως 2004 (πρώτος έλεγχος έγινε από αυτόν στις 09-12-2004), οπότε και συμπεριλαμβάνεται το χρονικό διάστημα κατά το οποίο δημιουργήθηκε το έλλειμμα στα ταμεία του Δήμου

(2) για τον προσδιορισμό των καθαρών ταμειακών κινήσεων χρήσης των ετών 2003 και 2004, οι οποίες διαμόρφωσαν το υπόλοιπο των μετρητών στο ταμείο του Δήμου, (3) των ταμειακών εισροών - μετρητών που εισήλθαν στο ταμείο του Δήμου κατά τα έτη 2003 και 2004, οπότε και δημιουργήθηκε έλλειμμα στα ταμεία του Δήμου

ήτοι α) των εισπράξεων με μετρητά, β) των κρατήσεων χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής, γ) των αναλήψεων από τραπεζικούς λογαριασμούς του Δήμου

(4) των ταμειακών εκροών-μετρητών, που εξήλθαν από το ταμείο του δήμου κατά τα έτη 2003 και 2004, οπότε και δημιουργήθηκε έλλειμμα στα ταμεία του Δήμου

ήτοι α) πληρωμών μισθοδοσίας, β) αποδόσεων κρατήσεων χρηματικών ενταλμάτων, γ) εξοφλήσεων προμηθευτών - πιστωτών του δήμου με μετρητά από το ταμείο, δ) αποδόσεων επιχορηγήσεων σε τρίτους με μετρητά από το ταμείο του Δήμου, ε) καταθέσεων χρημάτων σε τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρεί ο δήμος. Επιπλέον δεν προέβη σε κανέναν έλεγχο, εν γνώσει του, των παρακάτω κινήσεων, των ετών 2003 και 2004, οπότε και δημιουργήθηκε το παραπάνω έλλειμμα στο Δήμο

ήτοι, α) αποπληρωμών δανείων μέσω τραπεζικών λογαριασμών (εκροή), β) εισπράξεων δανείων σε πίστωση των τραπεζικών λογαριασμών, γ) εισπράξεων επιχορηγήσεων από δημόσιους οργανισμούς φορείς σε πίστωση των τραπεζικών λογαριασμών του Δήμου (εισροή), δ) εισπράξεων από πελάτες με χρήματα τα οποία κατατέθηκαν απευθείας σε τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρεί ο Δήμος (εισροή) και ε) τόκων καταθέσεων οι οποίοι πιστώθηκαν απευθείας σε τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρεί ο Δήμος (εισροή), (5) της πραγματικής απογραφής των ταμειακών διαθεσίμων και των τραπεζικών καταθέσεων κατά την 1-1-2003, οπότε και έγινε απογραφή έναρξης διπλογραφικού συστήματος και (6) των καταμετρήσεων του ταμείου σε τακτά χρονικά διαστήματα έτσι ώστε να γίνεται επιβεβαίωση των αναγραφόμενων, στα λογιστικά βιβλία του Δήμου, υπολοίπων που δημιουργήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα των ετών 2003 έως 2004, με αποτέλεσμα, συνέπεια των παραπάνω παραλείψεων, το ποσό το οποίο εμφανιζόταν ως υπόλοιπο του ταμείου του Δήμου

, το οποίο δημιουργήθηκε από το έτος 2003 έως το έτος 2004, να είναι παραπάνω των 150.000 ευρώ. Έτσι, το υπόλοιπο, στα ταμεία του Δήμου

, που δημιουργήθηκε δια των ως άνω (υπό 1 έως 6), τουλάχιστον, παραλείψεών του, ήτοι να μην προβαίνουν στον έλεγχο του ειδικού ταμεία, κατ'εντολή του οι αρμόδιοι υπάλληλοι του Δήμου του, αν και είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση προς τούτο, καθόσον υπό την ιδιότητα του ως υπαλλήλου (κατ' άρθρο 13 στοιχ. α1 Π.Κ.) του Δήμου

(Δήμαρχος

, του είχε ανατεθεί, (τουλάχιστον από το έτος 2003 έως και τον Δεκέμβριο του έτους 2006, οπότε και δημιουργήθηκε το παραπάνω έλλειμμα), η άσκηση υπηρεσίας δημοτικής, εφόσον ήταν εμπιστευμένη σε αυτόν η διαχείριση της δημοτικής περιουσίας του Δήμου

, υπό την έννοια ότι ως Δήμαρχος

έφερε την τελική ευθύνη της διαχείρισης των περιουσιακών στοιχείων συμπεριλαμβανομένων και των διαθεσίμων του Δήμου

ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 963.360, 85 €, ποσό που αποτελεί και τη ζημιά που προκλήθηκε σε βάρος του Δήμου, ήτοι ελαττώνοντας την δημοτική του περιουσία και ωφελώντας, τον ειδικό ταμία και υφιστάμενο του καθώς και τρίτα πρόσωπα, τα στοιχεία ταυτότητας των οποίων δεν εξακριβώθηκαν.

Β) Κηρύσσει ένοχο τον 2ο κατηγορούμενο του ότι: Στ κατά τους παρακάτω αναφερόμενους χρόνους, με περισσότερες μερικότερες πράξεις που αποτελούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, τέλεσε το έγκλημα της υπεξαίρεσεως στην υπηρεσία, ήτοι, όντας υπάλληλος κατά την έννοια του νόμου, με πρόθεση ιδιοποιήθηκε χρήματα που κατείχε λόγω της ιδιότητάς του, μεταχειριζόμενος ιδιαίτερα τεχνάσματα, το δε αντικείμενο της πράξης υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ, στράφηκαν δε οι πράξεις του κατά νομικού προσώπου που αναφέρεται στο άρθρο 263Α του ΠΚ, και δη κατά του Δήμου Συγκεκριμένα, από 1-1-2003 έως τον Δεκέμβριο του έτους 2006, όντας ειδικός ταμίας του Δήμου και ενώ ήταν ο μοναδικός που είχε πρόσβαση στο ταμείο του ως άνω Δήμου, αλλά και σε κάθε είδους τραπεζικού λογαριασμού (ταμειυτηρίου, τρεχούμενου ή όψεως) που τηρούνταν υπέρ του Δήμου λόγω της ιδιότητάς του, ως ειδικός ταμίας και βάσει της 1191/1994 απόφασης του Δημάρχου και του 7679/26-10-1994, εγγράφου που απέστειλε ο Δήμαρχος

στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και σε συνεργαζόμενες με το Δήμο τράπεζες, σύμφωνα με την οποία την αρμοδιότητα να προβαίνει σε αναλήψεις, καταθέσεις και γενικά σε όλες τις εισπράξεις για λογαριασμό του Δήμου την είχε μόνον αυτός και κανένας άλλος, καθόσον όλα τα παραπάνω γίνονταν με μόνη την δική του υπογραφή στην θέση «εισπράξας», από το ταμείο του Δήμου ανέλαβε αντικανονικά, το χρηματικό ποσό των 135.159 ευρώ. Το ανωτέρω δε ποσό το κατακράτησε και το ιδιοποιήθηκε παράνομα. Για τις παραπάνω δε ιδιοποιήσεις μετέλθε ιδιαίτερα τεχνάσματα, ήτοι πλαστογράφησε όλα τα σχετικά παραστατικά των ως άνω περιγραφομένων συναλλαγών και έκανε χρήση αυτών, όπως παρακάτω (υπό Δ) περιγράφεται στην πράξη της πλαστογραφίας. Επιπλέον, και προκειμένου να μην γίνει γνωστή η παραπάνω παράνομη ιδιοποίηση του ως άνω χρηματικού ποσού στην Δημομαρχιακή επιτροπή και το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου δεν επέτρεπε, δυνάμει της ως άνω εξουσιοδοτήσεως που του είχε χορηγηθεί από τον Δήμαρχο αφενός σε κανέναν υπάλληλο του Δήμου να τον αντικαταστήσει, έστω και την περίοδο των διακοπών του (Χριστουγέννων - Πάσχα και θέρους), καθόσον γνώριζε ότι εάν γινόταν τούτο θα υποχρεωνόταν να προβεί σε παράδοση του ταμείου οπότε και θα γινόταν γνωστή στον αντικαταστάτη του, η ως άνω παράνομη ιδιοποίηση του παραπάνω χρηματικού ποσού από αυτόν, αφετέρου δεν προέβη σε καταμέτρηση του ταμείου, εν γνώσει του, ώστε να συντάξει πρωτόκολλο καταμέτρησης και να το υποβάλει στη Δημομαρχιακή Επιτροπή και το Δημοτικό συμβούλιο, για το ως άνω χρονικό διάστημα, ήτοι 1-1-2003 έως Δεκέμβριο του έτους 2004, καθόσον εάν γινόταν τούτο θα γινόταν γνωστή η ως άνω εγκληματική του πράξη (παράνομη ιδιοποίηση του παραπάνω χρηματικού ποσού από αυτόν). Με τις ως άνω δε μερικότερες πράξεις του εγκλήματος της υπεξαίρεσεως στην υπηρεσία από υπαίτιο που μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα, με επιτευχθέν συνολικό όφελος συνολική ζημιά που υπερβαίνουν το ποσό των

η

120.000 ευρώ, στρεφόμενης κατά νομικού προσώπου που αναφέρεται στο άρθρο 263Α του ΠΚ, και δη κατά του Δήμου , που τέλεσε κατ' εξακολούθηση, απέβλεπε στο συνολικό περιουσιακό όφελος που απεκόμισε, ήτοι στο ποσό των 135.159 ευρώ καθώς και στην περιουσιακή βλάβη που προκάλεσε στο Δήμο ήτοι στο ποσό των 135.159 ευρώ. Το δε αντικείμενο της πράξης έχει μεγαλύτερη αξία από 120.000 ευρώ.

Γ) Στ τουλάχιστον από 1-1-2003 έως τον Δεκέμβριο του έτους 2006, ενώ ήταν υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 13α του Π.Κ, κατά την διαχείριση οποιωνδήποτε εσόδων, ελάττωσε κατ' εξακολούθηση εν γνώσει του, για να ωφεληθεί αυτός ο ίδιος και τρίτοι δημόσια περιουσία, της οποίας η διαχείριση του ήταν εμπιστευμένη, μεταχειρίστηκε δε ιδιαίτερα τεχνάσματα και το αντικείμενο των πράξεων είναι ανώτερο των 30.000 ευρώ και των 120.000 ευρώ, το δε όφελος που επετεύχθη και η ζημία που προξενήθηκε υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ αλλά και των 150.000 ευρώ. Συγκεκριμένα, ως δημόσιος υπάλληλος του Δήμου και στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, μεταξύ των οποίων ήταν και η εμπιστευμένη διαχείριση της περιουσίας του Δήμου για την οποία, διαχείριση, ετηρούντο βιβλία μέσα στα οποία καταχωρίζονταν όλες οι ως άνω διαχειριστικές πράξεις του, εν γνώσει του και για να ωφεληθεί ο ίδιος μείωσε την περιουσία του Δήμου , το δε όφελος που επετεύχθη, από την ως άνω πράξη του καθώς και η ζημία που αυτή προκάλεσε στον παραπάνω Ο.Τ.Α., υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ αλλά και των 150.000 ευρώ. Ειδικότερα, από τις 1-1-2003, όντας ειδικός ταμίας του Δήμου μέχρι το μήνα Δεκέμβριο του έτους 2006 με πράξεις του, παραλείψεις του και με ιδιαίτερα τεχνάσματα, υπό την έννοια ότι προέβη σε παραλείψεις που κατά την κοινή πείρα ήταν ικανές προς συγκάλυψη και προκάλεσαν δυσχέρεια και σύγχυση στον έλεγχο του ταμείου του δήμου , εν γνώσει του, δε άσκησε την προσήκουσα για την, ως άνω, θέση του, διαχείριση της δημόσιας περιουσίας του Δήμου , που του είχε εμπιστευθεί. Συγκεκριμένα, 1) προέβη, εν γνώσει του, σε αλλοίωση - τροποποίηση χρηματικών ενταλμάτων με αποτέλεσμα τούτα είτε να μην φέρουν καμία υπογραφή εγκρίσεων είτε να μην έχουν όλες τις απαραίτητες υπογραφές και των γραμματιών εισπραξης, που εκδόθηκαν κατά την περίοδο 2003 έως 2006, οπότε και συμπεριλαμβάνεται το χρονικό διάστημα κατά το οποίο δημιουργήθηκε το έλλειμμα στα ταμεία του Δήμου , 2) δεν προέβη (δια παραλείψεως του), εν γνώσει του, στον προσδιορισμό των καθαρών ταμιακών κινήσεων χρήσης των ετών 2003 και 2004, οι οποίες διαμόρφωσαν το υπόλοιπο των μετρητών στο ταμείο του δήμου, 3) δεν προέβη (δια παραλείψεως του), εν γνώσει του, στον προσδιορισμό των ταμειακών εισροών-μετρητών, που εισήλθαν στο ταμείο του Δήμου κατά τα έτη 2003 και 2004, οπότε και δημιουργήθηκε έλλειμμα στα ταμεία του Δήμου , ήτοι α) των εισπράξεων με μετρητά, β) των κρατήσεων χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής, γ) των αναλήψεων από τραπεζικούς λογαριασμούς του δήμου 4) δεν προέβη (δια παραλείψεως του), εν γνώσει του, στον προσδιορισμό των ταμειακών εκροών-μετρητών, που εξήλθαν από το ταμείο του δήμου κατά τα έτη 2003 και 2004, οπότε και δημιουργήθηκε έλλειμμα στα ταμεία του Δήμου , ήτοι α) πληρωμών μισθοδοσίας, β) αποδόσεων κρατήσεων χρηματικών ενταλμάτων, γ) εξοφλήσεων προμηθευτών- πιστωτών του

δήμου με μετρητά από το ταμείο, δ) αποδόσεων επιχορηγήσεων σε τρίτους με μετρητά από το ταμείο του Δήμου, ε) καταθέσεων χρημάτων σε τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρεί ο δήμος. Επιπλέον, δεν προέβη, εν γνώσει του, στον προσδιορισμό των παρακάτω κινήσεων, των ετών 2003 και 2004, οπότε και δημιουργήθηκε το παραπάνω έλλειμμα στο δήμο , ήτοι, α) αποπληρωμών δανείων μέσω τραπεζικών λογαριασμών (εκροή), β) εισπράξεων δανείων σε πίστωση των τραπεζικών λογαριασμών, γ) εισπράξεων επιχορηγήσεων από δημόσιους οργανισμούς φορείς σε πίστωση των τραπεζικών λογαριασμών του Δήμου (εισροή), δ) εισπράξεων από πελάτες με χρήματα τα οποία κατατέθηκαν απευθείας σε τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρεί ο Δήμος (εισροή) και ε) τόκων καταθέσεων οι οποίοι πιστώθηκαν απευθείας σε τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρεί ο Δήμος (εισροή), 5) δεν προέβη (δια παραλείψεώς του), εν γνώσει του, στην πραγματική απογραφή των ταμειακών διαθεσίμων και των τραπεζικών καταθέσεων κατά την 1-1-2003, οπότε και έγινε απογραφή έναρξης διπλογραφικού συστήματος, 6) δεν προέβη (δια παραλείψεώς του), εν γνώσει του, στην καταμέτρηση του ταμείου σε τακτά χρονικά διαστήματα έτσι ώστε να γίνεται επιβεβαίωση των αναγραφόμενων, στα λογιστικά βιβλία του Δήμου, υπολοίπων που δημιουργήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα των ετών 2003 έως 2004 (το πρώτο πρωτόκολλο καταμέτρησης έγινε τον Δεκέμβριο του έτους 2004). 7) δεν προέβη (δια παραλείψεως του), εν γνώσει του, σε ορθή τήρηση των λογιστικών αρχών του διπλογραφικού συστήματος, καθώς οι εγγραφές που αφορούσαν κινήσεις διαθεσίμων, δεν καταχωρίζονταν, από αυτόν, σε διακριτούς λογαριασμούς της γενικής λογιστικής (ανά τράπεζα και ανά ταμείο μετρητών), αλλά σε ένα συγκεντρωτικό λογαριασμό. Ο διαχωρισμός των «υπολοίπων ταμείου και καταθέσεων» γινόταν σε μια εγγραφή, (από αυτόν) στο τέλος της εκάστοτε χρήσης, με αποτέλεσμα, συνέπεια των παραπάνω παραλείψεων, το ποσό το οποίο εμφανίζει ως υπόλοιπο το ταμείου του δήμου το οποίο δημιουργήθηκε από το έτος 2003 έως το έτος 2004, να είναι παραπάνω των 120.000 ευρώ, 8) αλλοίωσε (δια ενεργείας του) το περιεχόμενο , των με αριθμό 86, 88, 89, 90, 91, 100, 112, 215, 284, 287, 354, 483, 493, 523, 531, 631, 633, 635, 637, 676, 677, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 1264,1265, 1266, 1268, 1271, 1509, 1510, 1511, 1533, 1537, 1562, 1563, 1586, 1587, 1588, 1590, 1591, 1592, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1700, 1701, 1702, 1703, 1775, 1777,1778,1779,1780, ήδη καθηρητισμένων ενταλμάτων πληρωμής, με αποτέλεσμα αυτά, με τα αρχικώς εκδοθέντα, να έχουν τις ακόλουθες διαφορές: α) τα πρωτότυπα έφεραν τις υπογραφές, εγκρίσεις και σφραγίδες των αρμοδίων ενώ τα τροποποιημένα δεν έφεραν καμία υπογραφή και β) το ποσό των κρατήσεων των ανωτέρω ενταλμάτων ήταν υψηλότερο στα τροποποιημένα σε σχέση με τα πρωτότυπα, 9) αλλοίωσε (δια ενεργείας του) το περιεχόμενο χρηματικών ενταλμάτων, τα οποία σε σχέση με τα αρχικά είχαν διαφορές τόσο στο ύψος του ποσού των κρατήσεων όσο και στον κωδικό του εξόδου προϋπολογισμού, με αποτέλεσμα να αλλάξει η κατηγοριοποίηση του εξόδου των κρατήσεων και να επιβαρυνθούν λογαριασμοί εξόδων προϋπολογισμού οι οποίοι αφορούσαν έξοδα τα οποία ήταν εκτός προϋπολογισμού και συγκεκριμένα α) κωδικός 00- 6518 (χρεολύσια λοιπών χρεών), με εκτύπωση ταμείου 7.211,47 ευρώ και εκτύπωση λογιστηρίου 0,00 ευρώ, ήτοι διαφορά 7.211,47 ευρώ β) κωδικός 00-

η φ

6821 (φορολογικά πρόστιμα και προσαυξήσεις), με εκτύπωση ταμείου 33.068,88 ευρώ και εκτύπωση λογιστηρίου 0,00 ευρώ, ήτοι διαφορά 33.068,88 ευρώ γ) κωδικός 00- 6822 (προσαυξήσεις ασφαλιστικών ταμείων χρήσης), με εκτύπωση ταμείου 95.890,23 ευρώ και εκτύπωση λογιστηρίου 0,00 ευρώ, ήτοι διαφορά 95.890,23 ευρώ, 10) κατήρτισε (δια ενεργείας του) πλαστά γραμμάτια είσπραξης και, προκειμένου να τακτοποιήσει τη διαφορά που είχε, ως άνω, προκύψει ανάμεσα στο ποσό το οποίο παρακρατήθηκε, για να αποδοθεί σε φορείς και του ποσού το οποίο είχε αποδοθεί και συγκεκριμένα ακύρωσε όλα τα γραμμάτια είσπραξης, τα οποία αφορούσαν παρακρατήσεις προς απόδοση κατά την διάρκεια του έτους 2005 και επανέκδωσε νέα, με συγκεντρωτικό ποσό το καθένα, ίσο με την απόδοση σε φορείς κάθε ημερομηνίας θέτοντας την υπογραφή του στην θέση ο «εισπράξας». Έτσι, το έλλειμμα στα ταμεία του Δήμου, που δημιουργήθηκε δια των ως άνω (υπό 1 έως 10), τουλάχιστον, πράξεων (δια ενεργείας οι υπό 1,8,9,10) και παραλείψεων του (δια παραλείψεως οι υπό 2,3,4,5,6,7), αν και είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση (ως προς τις παραλείψεις του βλ. αρθ. 12-20,21, 22,23,25- 28,46,48, 60,61,66 Β.Δ.17-5/15-6-1959, αρθ.36 ν.2190/1994, ΠΔ 410/1995, 315/1999, ΠΔ 205/1998), ειδική και νομική, προς τούτο, καθόσον από την ιδιότητα του ως υπαλλήλου (κατ' άρθρο 13 στοιχ. α' Π.Κ.) του Δήμου (ειδικός ταμίας του δήμου), του είχε ανατεθεί, (τουλάχιστον από το έτος 2003 έως και τον Δεκέμβριο του έτους 2006, οπότε και δημιουργήθηκε το παραπάνω έλλειμμα), η άσκηση υπηρεσίας δημοτικής, εφόσον ήταν διαπιστευμένη σε αυτόν η διαχείριση της δημοτικής περιουσίας του Δήμου ήταν 963.360,85 ευρώ, ενώ στην αξιόποινη ως άνω πράξη του, προέβη εν γνώσει του, εξ' ου συνάγεται κατά λογική αναγκαιότητα ότι αποδεχόταν αυτό και έχοντας την υπαλληλική ιδιότητα κατ' άρθρο 13 στοιχ. α' Π.Κ., προκαλώντας, έτσι, ζημία σε βάρος του Δήμου ήτοι ελαττώνοντας την δημοτική του περιουσία με χρηματικό ποσό που υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ αλλά και των 150.000 ευρώ και μάλιστα ανέρχεται στο ποσό των 963.360,85 €, με σκοπό να ωφελήσει τον ίδιο του τον εαυτό ή άλλους. Τις ανωτέρω δε πράξεις ο κατηγορούμενος αυτός τις τέλεσε με ιδιαίτερα τεχνάσματα και το αντικείμενο των πράξεων είναι ανώτερο των 30.000 ευρώ και των 120.000 ευρώ, αλλά και των 150.000 ευρώ εις βάρος του Δήμου

Δ) Παύει οριστικά την ποινική δίωξη κατά του δεύτερου κατηγορουμένου λόγω παραγραφής του ότι: Στ κατά τους παρακάτω αναφερόμενους χρόνους, με περισσότερες μερικότερες πράξεις που αποτελούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, τέλεσε το έγκλημα της πλαστογραφίας μετά χρήσεως του πλαστού εγγράφου, ήτοι με πρόθεση κατήρτισε πλαστά έγγραφα με σκοπό να παραπλανήσει με τη χρήση του άλλον σχετικά με γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες και έκανε χρήση αυτών. Συγκεκριμένα, από την 01-01- 2003, όντας ειδικός ταμίας του Δήμου έως το Δεκέμβριο του έτους 2006, με σκοπό να παραπλανήσει τους ελέγχους ως προς το γεγονός ότι δεν υφίστατο, δήθεν, έλλειμμα ύψους 963.360,85 ευρώ στα ταμεία του Δήμου, και ότι το χρηματικό ως άνω ποσό το οποίο φαινόταν ως έλλειμμα, στα ως άνω ταμεία, ήταν αποτέλεσμα λογιστικού λάθους, νόθευσε έγγραφα συναλλαγών του δήμου με τρίτους. Ειδικότερα : 1) αλλοίωσε το περιεχόμενο των με αριθμούς 86, 88, 89, 90, 91, 100, 112, 215, 284,

287, 354, 483, 493, 523, 531, 631, 633, 635, 637, 676, 677, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 1264, 1265, 1266, 1268, 1271, 1509, 1510, 1511, 1533, 1537, 1562, 1563, 1586, 1587, 1588, 1590, 1591, 1592, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1700, 1701, 1702, 1703, 1775, 1777, 1778, 1779, 1780, ήδη, κατηρτισμένων ενταλμάτων πληρωμής, με αποτέλεσμα αυτά, με τα αρχικώς εκδοθέντα, να έχουν τις ακόλουθες διαφορές: α) τα πρωτότυπα φέρουν τις υπογραφές, εγκρίσεις και σφραγίδες των αρμοδίων ενώ τα τροποποιημένα δεν φέρουν καμία υπογραφή και β) το ποσό των κρατήσεων των ανωτέρω ενταλμάτων είναι υψηλότερο στα τροποποιημένα σε σχέση με τα πρωτότυπα, 2) αλλοίωσε το περιεχόμενο χρηματικών ενταλμάτων, τα οποία σε σχέση με τα αρχικά είχαν διαφορές τόσο στο ύψος του ποσού των κρατήσεων όσο και στον κωδικό του εξόδου προϋπολογισμού, με αποτέλεσμα να αλλάξει η κατηγοριοποίηση του εξόδου των κρατήσεων και να επιβαρυνθούν λογαριασμοί εξόδων προϋπολογισμού οι οποίοι αφορούσαν έξοδα τα οποία ήταν εκτός προϋπολογισμού και συγκεκριμένα: α) κωδικός 00- 6518 (χρεολύσια λοιπών χρεών), με εκτύπωση ταμείου 7.211,47 ευρώ και εκτύπωση λογιστηρίου 0,00 ευρώ, ήτοι διαφορά 7.211,47 ευρώ β) κωδικός 00-6821 (φορολογικά πρόστιμα και προσανξήσεις), με εκτύπωση ταμείου 33.068,88 ευρώ και εκτύπωση λογιστηρίου 0,00 ευρώ, ήτοι διαφορά 33.068,88 ευρώ, γ) κωδικός 00-6822 (προσανξήσεις ασφαλιστικών ταμείων χρήσης), με εκτύπωση ταμείου 95.890,23 ευρώ και εκτύπωση λογιστηρίου 0,00 ευρώ, ήτοι διαφορά 95.890,23 ευρώ, 3) κατήρτισε πλαστά γραμμάτια είσπραξης και, προκειμένου να τακτοποιήσει τη διαφορά που είχε, ως άνω, προκύψει ανάμεσα στο ποσό το οποίο παρακρατήθηκε, για να αποδοθεί σε φορείς και του ποσού το οποίο είχε αποδοθεί και συγκεκριμένα ακύρωσε όλα τα γραμμάτια είσπραξης τα οποία αφορούσαν παρακρατήσεις προς απόδοση κατά την διάρκεια του έτους 2005 και επανέκδωσε νέα, με συγκεντρωτικό ποσό το καθένα, ίσο με την απόδοση σε φορείς κάθε ημερομηνίας θέτοντας την υπογραφή του στην θέση ο «εισπράξας», 4) αλλοίωσε το περιεχόμενο γραμματίων είσπραξης και επιχορήγησης και συγκεκριμένα το με αριθμό ΓΕ 736/6-10-2006, ύψους 99.850,00 ευρώ, το οποίο, μολονότι έχει κατατεθεί στο Τ.Π.Δ., προκειμένου να εισπραχθεί η κρατική επιχορήγηση με υπογραφή δική του, σφραγίδα του Δήμου και βεβαίωση γνήσιου αντιγράφου από τη Δ.Ο.Υ. , ωστόσο, στα βιβλία του Δήμου υπάρχει τροποποιημένο-αλλοιωμένο αντίγραφο του. Των παραπάνω δε πλαστογραφημένων παραστατικών έκανε χρήση, προσκομίζοντάς τα στους ελεγκτές (ορκωτό λογιστή), που είχαν προβεί, για λογαριασμό του Δήμου, σε εκτεταμένους ελέγχους στα ταμεία του Δήμου με σκοπό να τους παραπλανήσει ως προς τα ίδια ως άνω γεγονότα, που είχαν έννομες συνέπειες, καθόσον είχε σκοπό να συγκαλύψει τις παραπάνω πράξεις της υπεξαίρεσης και της απιστίας στην υπηρεσία.

Το Δικαστήριο δέχεται το ότι ο κατηγορούμενος μέχρι την τέλεση της παραπάνω πράξης του, διήγαγε έντιμη ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και γενικά κοινωνική ζωή. Επίσης δέχεται το ότι ο κατηγορούμενος έδειξε ειλικρινή μετάνοια και επιδίωξε να άρει ή να μειώσει τις συνέπειες της πράξης του.

Απορρίπτει τον ισχυρισμό του άρθρου 84 παρ. 2 ε του ΠΚ

7

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε αμέσως στο ακροατήριό του σε δημόσια συνεδρίαση.

Χανιά 13 Δεκεμβρίου 2016

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Μετά την απαγγελία της περί ενοχής του 2^{ου} κατηγορουμένου αποφάσεως ανεγνώσθη το ποινικό μητρώο του 2^{ου} κατηγορουμένου.

Ακολούθως ο Πρόεδρος έδωσε τον λόγο στον Εισαγγελέα, για να προτείνει την ποινή, που πρέπει να επιβληθεί στον 2^ο κατηγορούμενο.

Ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε τον λόγο, πρότεινε να επιβληθεί στον 2^ο κατηγορούμενο ποινή κάθειρξης οκτώ (8) ετών για την πράξη της απιστίας και σε ποινή κάθειρξης έξι (6) ετών για την πράξη της υπεξαίρεσης.

Μετά τον Εισαγγελέα ο Πρόεδρος έδωσε τον λόγο στους συνηγόρους του 2^{ου} κατηγορουμένου, οι οποίοι ζήτησαν να επιβληθεί στον 2^ο κατηγορούμενο το ελάχιστο όριο των προβλεπόμενων από το νόμο ποινών.

Μετά από αυτά το Δικαστήριο, αφού διασκέφθηκε μυστικά με παρούσα την Γραμματέα, κατάρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο την ταυτάριθμη με την προηγούμενη απόφασή του απόφαση, η οποία έχει ως εξής:

ΑΦΟΥ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι πράξεις για τις οποίες κηρύχθηκε ένοχος ο 2^{ος} κατηγορούμενος προβλέπεται και τιμωρείται από τις διατάξεις των άρθρων 1, 14, 15, 26, 27, 51, 52, 53, 84 παρ. 2^α και δ, 94, 98, 216 παρ. 1, 256 περ. γ, 258 περ γ, 262, 263 Α του ΠΚ και άρθρο 1 του ν. 1608/1950.

Το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη, τόσο τη βαρύτητα του εγκλήματος που τέλεσε ο 2^{ος} κατηγορούμενος, όσο και την προσωπικότητα αυτού, κρίνει ότι πρέπει να επιβληθεί στον 2^ο κατηγορούμενο ποινή φυλάκισης πέντε (5) ετών για την πράξη της απιστίας και ποινή φυλάκισης τριών (3) ετών για την πράξη της υπεξαίρεσης. Στην κρίση του αυτή, οδηγήθηκε το Δικαστήριο, αφού έλαβε υπόψη του, όσον αφορά τη βαρύτητα του εγκλήματος, τα ακόλουθα στοιχεία: Τη βλάβη, που προξένησε το έγκλημα, καθώς και τον κίνδυνο που προκλήθηκε εξαιτίας αυτού, τη φύση, το είδος και το αντικείμενο του εγκλήματος, καθώς επίσης και όλες τις περιστάσεις (χρόνου, τόπου, μέσων και τρόπου), που συνόδευσαν την προπαρασκευή και την εκτέλεση του και την ένταση του δόλου του κατηγορουμένου, όπως όλα αυτά προκύπτουν από τα προαναφερόμενα αποδεικτικά στοιχεία και εκτίθενται ειδικότερα στην προηγούμενη περί ενοχής απόφαση. Το Δικαστήριο έλαβε ακόμη υπόψη του, για την εκτίμηση της προσωπικότητας του κατηγορουμένου τα αίτια που τον ώθησαν στην εκτέλεση του

εγκλήματος, την αφορμή που του δόθηκε και το σκοπό, που επεδίωξε, τον χαρακτήρα του και το βαθμό της αναπτύξεως του, τις ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και την προηγούμενη ζωή του, όπως όλα αυτά προκύπτουν από τα προαναφερόμενα αποδεικτικά στοιχεία και εκτίθενται ειδικότερα στην προηγούμενη περί ενοχής απόφαση.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Καταδικάζει τον κατηγορούμενο που κηρύχθηκε ένοχος σε ποινή φυλάκισης πέντε (5) ετών για την πράξη της απιστίας και σε ποινή φυλάκισης τριών (3) ετών για την πράξη της υπεξαίρεσης.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε αμέσως στο ακροατήριό του σε δημόσια συνεδρίαση.

Χανιά 13 Δεκεμβρίου 2016

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Μετά την απαγγελία της αποφάσεως αυτής ο Πρόεδρος έδωσε το λόγο στον Εισαγγελέα, για να προτείνει επί των συνολικών ποινών που πρέπει να επιβληθούν στον 2^ο κατηγορούμενο.

Ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο, πρότεινε να επιβληθεί στον 2^ο κατηγορούμενο μία συνολική ποινή φυλάκισης έξι (6) ετών, αποτελούμενη από την πρώτη και βαρύτερη των παραπάνω ποινών που επιβλήθηκε σ' αυτόν, επαυξανόμενη κατά ένα (1) έτος από την δεύτερη συντρέχουσα ποινή φυλάκισης των τριών (3) ετών.

Στη συνέχεια, ο Πρόεδρος έδωσε τον λόγο στους συνηγόρους του 2^{ου} κατηγορούμενου, οι οποίοι ζήτησαν την επιβολή μιας συνολικής ποινής αποτελούμενης από τη βαρύτερη των ποινών, που επιβλήθηκε σ' αυτόν, επαυξανόμενη με τα ελάχιστα νόμιμα όρια από την επόμενη συντρέχουσα ποινή.

Μετά από αυτά το Δικαστήριο, αφού διασκέφθηκε μυστικά με παρούσα την Γραμματέα, κατάρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο την ταυτάριθμη με την προηγούμενη απόφασή του απόφαση, η οποία έχει ως εξής:

ΑΦΟΥ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 94 παρ. 1 και 2 Π.Κ., κατά του υπαιτίου δύο ή περισσότερων εγκλημάτων, που πραγματώθηκαν με περισσότερες πράξεις και τιμωρούνται κατά το νόμο με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές επιβάλλεται μετά την επιμέτρηση τους μία συνολική ποινή, η οποία αποτελείται από τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές επαυξημένη. Αν οι συντρέχουσες ποινές είναι του ίδιου είδους και ίσης διάρκειας, η συνολική ποινή σχηματίζεται με την επαύξηση μιας από αυτές. Η επαύξηση της βαρύτερης ποινής για κάθε μια από τις συντρέχουσες ποινές δεν μπορεί να είναι κατώτερη από α) 4 μήνες, αν η συντρέχουσα

ποινή είναι ανώτερη από δύο έτη, β) ένα έτος, αν η ποινή αυτή είναι κάθειρξη έως δέκα έτη, γ) δύο έτη, αν η ποινή αυτή είναι κάθειρξη ανώτερη από δέκα έτη. Οποσδήποτε όμως η επαύξηση δεν μπορεί να είναι ανώτερη από τα $\frac{3}{4}$ του αθροίσματος των άλλων συντρεχουσών ποινών, ούτε μπορεί η συνολική ποινή να ξεπεράσει τα είκοσι πέντε έτη, όταν πρόκειται για κάθειρξη και τα δέκα έτη, όταν πρόκειται για φυλάκιση. Στην προκείμενη περίπτωση ο 2^{ος} κατηγορούμενος καταδικάσθηκε στις ποινές φυλάκισεως που αναφέρθηκαν παραπάνω, για αντίστοιχα εγκλήματα, που τέλεσε με αντίστοιχες πράξεις. Συνεπώς, πρέπει να επιβληθεί στον 2^ο κατηγορούμενο μια συνολική ποινή φυλάκισεως, η οποία θα αποτελείται από τη βαρύτερη των ποινών αυτών, επαυξημένη από την άλλη συντρέχουσα ποινή, σύμφωνα με αυτά που αναφέρονται στη μείζονα σκέψη και κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Επιβάλλει στον 2^ο κατηγορούμενο μία συνολική ποινή φυλάκισεως έξι (6) ετών, αποτελούμενη από την πρώτη και βαρύτερη των παραπάνω ποινών που επιβλήθηκε σ' αυτόν, επαυξανόμενη κατά ένα (1) έτος από την δεύτερη συντρέχουσα ποινή φυλάκισης των τριών (3) ετών.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε αμέσως στο ακροατήριό του σε δημόσια συνεδρίαση.

Χανιά 13 Δεκεμβρίου 2016

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Μετά την απαγγελία της αποφάσεως αυτής ο Πρόεδρος έδωσε το λόγο στον Εισαγγελέα, για να προτείνει περί της μετατροπής ή μη της παραπάνω περιοριστικής της ελευθερίας ποινής, που επεβλήθη στον 2^ο κατηγορούμενο.

Ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο, πρότεινε να μετατραπεί η παραπάνω ποινή, που επεβλήθη στον 2^ο κατηγορούμενο, σε χρηματική ποινή προς 3 ευρώ την ημέρα.

Μετά τον Εισαγγελέα ο Πρόεδρος έδωσε το λόγο στους συνηγόρους του 2^{ου} κατηγορουμένου, οι οποίοι ζήτησαν την μετατροπή της παραπάνω ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε στον 2^ο κατηγορούμενο με το ελάχιστο όριο της μετατροπής.

Μετά από αυτά το Δικαστήριο, αφού διασκέφθηκε μυστικά με παρούσα την Γραμματέα, κατάρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο την ταυτάριθμη με την προηγούμενη απόφασή του απόφαση, η οποία έχει ως εξής:

ΑΦΟΥ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 82 παρ. 1 Π.Κ., όπως ισχύει με την τροποποίησή της από το άρθρο 1 του ν. 4093/2012, η περιοριστική της ελευθερίας ποινή, που δεν υπερβαίνει το έτος μετατρέπεται σε χρηματική ποινή ή πρόστιμο. Κατά δε το εδ.2 του ίδιου άρθρου, η περιοριστική της ελευθερίας ποινή, που είναι μεγαλύτερη από ένα έτος και δεν υπερβαίνει τα δύο, μετατρέπεται σε χρηματική, εκτός και αν ο δράστης

είναι υπότροπος και το Δικαστήριο, με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του κρίνει, ότι απαιτείται η μη μετατροπή της, για να αποτραπεί ο δράστης από την τέλεση άλλων αξιοποιώνων πράξεων. Κατά το εδ.3 του ίδιου άρθρου η περιοριστική της ελευθερίας ποινή, που είναι μεγαλύτερη από δύο έτη και δεν υπερβαίνει τα πέντε, μετατρέπεται σε χρηματική, εκτός και αν το Δικαστήριο, με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του κρίνει, ότι απαιτείται η μη μετατροπή της, για να αποτραπεί ο δράστης από την τέλεση άλλων αξιοποιώνων πράξεων. Τέλος κατά την παρ. 3 του ίδιου άρθρου το ποσό της μετατροπής καθορίζεται με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση, αφού ληφθεί η υπόψη η οικονομική κατάσταση του καταδικασμένου. Στην προκειμένη περίπτωση στον 2^ο κατηγορούμενο επιβλήθηκαν ποινές φυλάκισης που δεν υπερβαίνουν τα πέντε (5) έτη. Συνεπώς αυτή πρέπει να μετατραπούν σε χρηματική. Το ποσό της μετατροπής πρέπει να καθορισθεί, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής καταστάσεως του κατηγορουμένου και το γεγονός ότι οι πράξεις έχουν τελεστεί προ της 12-11-2012, σε 3 ευρώ την ημέρα (ΑΠ 122/2015, ΑΠ 1338/2016).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Μετατρέπει την παραπάνω ποινή φυλακίσεως που επιβλήθηκε στον κατηγορούμενο, σε χρηματική ποινή και καθορίζει το ποσό της μετατροπής σε 3 ευρώ για κάθε ημέρα φυλακίσεως.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε αμέσως στο ακροατήριό του σε δημόσια συνεδρίαση.

Χανιά 13 Δεκεμβρίου 2016

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Μετά την απαγγελία της αποφάσεως αυτής ο Πρόεδρος έδωσε τον λόγο στον Εισαγγελέα, για να προτείνει περί της απαιτήσεως του πολιτικώς ενάγοντος.

Ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε τον λόγο, πρότεινε να επιδικασθεί στον πολιτικώς ενάγοντα το πρωτοδίκως επιδικασθέν ποσό των σαράντα (40) ευρώ, προς χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη αυτός από την αδικοπραξία του 2^{ου} κατηγορουμένου.

Οι συνήγοροι του πολιτικώς ενάγοντος, στους οποίους δόθηκε στη συνέχεια ο λόγος, ζήτησαν να επιδικασθεί στον πολιτικώς ενάγοντα, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη, το αιτηθέν από αυτόν ποσό.

Οι συνήγοροι του 2^{ου} κατηγορουμένου, στους οποίους δόθηκε ο λόγος στη συνέχεια, ζήτησαν να διαταχθούν τα νόμιμα κατά την κρίση του Δικαστηρίου.

Μετά από αυτά το Δικαστήριο, αφού διασκέφθηκε μυστικά με παρούσα την Γραμματέα, κατήρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό την ταυτάριθμη με την προηγούμενη απόφασή του απόφαση, η οποία έχει ως εξής:

